

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 07-08-2013

ŠIAME NUMERYJE:

Iš pirmų lūpų – 3 psl.

O sudiev, sudiev – 4 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Lietuva buvo ir yra Europos valstybė

Vilnius (ELTA) – Penktadienį, liepos 5 d., simbolinėje vietoje, Vilniaus universiteto Didžiajame kieme, vyko Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai atidarymo iškilmės, kuriose dalyvavo Europos Komisijos (EK) pirmininkas Jose Manuel Barroso ir eukomisarai, Europos Vadovų Tarybos (EVT) pirmininkas Herman Van Rompuy, ES šalių žurnalistai, taip pat iškiliausi Lietuvos kultūros ir meno atstovai, politikai, diplomatai.

Pirmą kartą prie Europos Sąjungos vairo stojusi Lietuva europiečiams prisistatė originaliu, išskirtinei progai sukurtu Kipro Mašanausko muzikiniu kūrinio „Sąšaukos“, kurį atliko Lietuvos ir Europos šalių muzikantai. Iš 28 muzikinių ištraukų sudarytą kompoziciją įkvėpė lietuviškos sutartinės.

„Tegul šiandien per visą Europą nuvilnijęs darnus ir stiprus būgnų ritmas primena, kad turime išlaikyti tempą ir veiksmingai bei greitai priimti sprendimus, kurių laukia visi europiečiai. Tegul europiečių širdys visada plaka vienu ritmu“, – sveikinimo žodyje sakė Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė.

EVT pirmininkas Herman Van Rompuy savo kalbą pradėjo lietuviškai pasisveikindamas susirinkusiuosius ir sulaukdamas jų plojimų.

„Labą diena, gerbiami ponai ir ponios! – sakė jis. – Šiandien yra didi diena Jūsų šaliai – Lietuva perima svarbų vaidmenį – šešis mėnesius truksiantį Lietuvos pirmininkavimą ES Tarybai. Jūsų Vyriausybė pasiruošė gerai, ir momentas išaušo“. – 2 psl.

Europos Vadovų Tarybos pirm. Herman Van Rompuy ir LR Prezidentė Dalia Grybauskaitė. Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

Į Valdovų rūmų atidarymo iškilmes susirinko gausus būrys žmonių. Dalyvavo ir Prezidentas Valdas Adamkus su žmona Alma.

Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

Atkurti Valdovų rūmai atsivėrė pasauliui ir ateičiai

Vilnius (ELTA) – Valstybės dieną Vilniuje iškilingai atidaryti daugiau kaip dešimtmetį statyti Valdovų rūmai – prieš du šimtus metų nuo žemės paviršiaus išnykęs Lietuvos valstybingumo ir vienybės simbolis.

Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo dieną atkurtos Lietuvos didžiųjų kunigaikščių rezidencijos Didžiajame kieme skambėjo sveikinimai Valdovų rūmų atkūrimo sumanytojams ir rėmėjams – daugiau kaip 70, 000 Lietuvos ir užsienio žmonių.

Atidarymo iškilmėse dalyvavo aukščiausios valstybės politikai, užsienio svečiai ir kultūros įstaigų vadovai, lietuvių išeivijos atstovai.

Iškilmėse paminėti visi svarbiausi

Valdovų rūmų iniciatoriai, rėmėjai ir vykdytojai, padėkota visiems, aukojusiems į Valdovų rūmų paramos fondą, kuriame per dešimtmetį sukaupė apie penkis milijonus litų.

Į Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmus po dviejų amžių pertraukos sugrįžo istorija ir Renesanso laikų dvasia. Iškilmėse liaudies dainas ir muzikines kompozicijas atliko dainininkai Veronika Povilionienė, Augustė Vedrickaitė ir Vaidas Baumila, saksofonu ir trimitu lyg šventinėmis fanfaronėmis skambėję Petras ir Dominykas Vyšniauskai, Vaclovo Augustino vadovaujamas choras „Jauna muzika“ bei Donato Katkaus vadovaujamas Šv. Kristoforo kameri-

nis orkestras.

Iškilmių dalyviai žiūrėjo ir specialiai atidarymui sukurtą dokumentinį filmą apie Valdovų rūmų istoriją nuo pat ištakų, vedusį per rūmų klestėjimo, sunykimo ir suluginimo su žeme laikus iki rūmų atkūrimo idėjos, pirmosios plytos įmūrijimo ir sunkių statybų metų ir ilgai lauktos atidarymo dienos. Vėliau visi kviestiniai svečiai apžiūrėjo rūmų interjerą ir ekspozicijas. Vakare čia buvo parodytas Gyčio Padegimo režisuotas teatralizuotas koncertas „Opera atsiveria Valdovų rūmuose“, kuris prasidėjo „Tautiška giesmė“, tradiciškai Valstybės dienos proga giedama lietuvių višame pasaulyje.

Visada kur nors pasaulyje yra rytas. – R. H. Horne

Homilija jaunimui, pasakyta birželio 30 d. švenčiant Lietuvos jaunimo dienų iškilmingą Eucharistiją Kauno „Žalgirio“ arenoje

Kai ruošėmės Lietuvos jaunimo dienoms, iš daugelio pasiūlymų buvo pasirinktas labai geras šūkis: „Jus aš draugais vadinu“ (Jn 15). Šitaip prieš pat mirtį Jėzus Kristus pavadino savo artimiausius mokinius, būsimus apaštalus.

Tačiau Jėzaus draugai nėra tik tie Vienuolika ištikimųjų apaštalų; jais yra visi, kurie per Krikštą išitraukę į Jėzaus draugų būrį – tikinčiųjų bendruomenę. Šią draugystę su Jėzumi reikia branginti ir puoselėti, nes nebranginama draugystė su nyksta.

Kiekvieno žmogaus gyvenime yra labai svarbūs geri draugai. Su jais visuomet jaučiamės saugūs ir laimingi. Žmogus be draugų, kuriais galėtų pasitikėti, būtų labai nelaimingas. Patys artimiausi ir geriausi draugai turėtų būti tėvai, broliai ir seserys, tačiau ne visi juos turi. Tačiau, net ir turėdami gerus tėvus, brolius ar seseris, mes dar ieškome kitų draugų ir juos surandame mokykloje, universitete, piligrimystėse, štai šiose Jaunimo dienose, kartais net gatvėje. Tačiau draugystė draugystei nelygi; kartais ji sunokina labai karčius vaisius – draugai padeda atsidurti net teisiamųjų suole.

Jeigu turėtume ir pačius geriausius draugus, tarp jų nebūtų nė iš tolo panašaus į Jėzų Kristų. Kodėl? Jis ne tik pasakė: „Už draugus aš guldau savo gyvybę“, bet ir paaukojo save ant kryžiaus, kad laimėtų mūsų draugystę, kad būtume išlaisvinti iš nuodėmės vergijos ir laimėtume amžiną dangaus Tėvo draugystę.

Apaštalas Paulius, asmeniškai patyręs Jėzaus palaimingą veikimą savo gyvenime, kalba apie jį kaip išlaisvintoją: „Kristus mus išvadavo, kad būtume laisvi“ (Gal 5, 1). Iš ko išvadavo? Kartais išgirstame žinia, kad nusikaltėliui buvo paskirta kalėjimo bausmė iki gyvos galvos. Tai tikra tragedija iki mirties neturėti ne tik laisvės, bet ir negalėti pasirinkti draugų. Tačiau už fizinį kalėjimą baisesnis yra nuodėmės kalėjimas, iš kurio gali išvaduoti tik Jėzus Kristus. Jis ne tik viešai nusidėjėlei pasakė: „Tavo nuodėmės atleidžiamos. Eik ir daugiau nusidėk“ (Jn 8,11). Tą patį jis pasako kiekvienam norinčiam nusimesti nuodėmės našta. Manau, ši gerą jausmą ne kartą esate patyrę po geros išpažinties, kai per Sutaikinimo sakramentą pasijusdavote tarsi

„Jus aš draugais vadinu“

ARKIVYSK. SIGITAS TAMKEVIČIUS

naujai gimę.

Evangelija rodo Jėzų, ryžtingai siekiantį savo tikslo. Evangelistas Lukas rašo: „Jėzus ryžtingai nukreipė savo veidą į Jeruzalę“ (Lk 9, 51). Jėzus žino, kad jam Jeruzalėje reikės kentėti, bet jis eina pasitikti mirties, nes žino, kad tik auka galės laimėti mūsų draugystę. Tačiau Jėzus to paties nori ir iš mūsų visų, siekiančių būti jo draugais. Kai vienas žmogus, pakviestas būti Jėzaus draugu, pradėjo atsisakbėti, kad jam reikia palaidoti tėvą, Jėzus pasakė: „Palik mirusiems laidoti savo numirėlius“ (Mt 8, 22). Kitam abejojančiam sakė panašiai: „Nė vienas, kuris prideda ranką prie arklų ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei“ (Lk 9, 62).

Draugauti su Jėzumi nėra visai lengva ir Jėzus aiškiai apie tai kalba: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“ (Lk 9,58). Tačiau nepalyginti sunkiau gyventi be Jėzaus draugystės. Žiniasklaidos pranešimai apie nusikaltimus, apie priklausomybes nuo alkoholio ar narkotikų yra akivaizdus liudijimas, kad gyvenimas be draugystės su Jėzumi dažnai tampa ne tik sunkus, bet net tragiškas.

Noriu paliudyti, ką man reiškė draugystė su Jėzumi. Sąmoningai suvokiau Jėzų kaip draugą besimokydamas aštuntoje klasėje. Ši draugystė reiškėsi dažna Komunija ir pakankamai dažna išpažintimi, ir ji išmokė tiesumo bei sąžiningumo. Jėzus neleido veidmainiauti, todėl nebuvau komjaunuolis. Jaunystės metais Jėzus nusivedė mane į Kunigų seminariją. Jei jis šito nebūtų padaręs, gal būčiau buvęs koks nors kolūkio pirmininkas ar kompartijos komiteto sekretorius ir šiandien, ko gero, būčiau linkęs nutylėti apie savo jaunystės pasirinkimus.

Jėzus man padovanojo labai didelį gerų žmonių būrį – kunigus, seseris vienuoles ir daug įvairaus amžiaus pasauliečių. Tiek gerų žmonių be Jėzaus aš niekuomet nebūčiau turėjęs, todėl šią Bažnyčios bendruomenę laikau pačia didžiausia Jėzaus dovana. Šiomis dienomis, manau, ir jūs akivaizdžiai pamatėte, kad draugystė su Jėzumi ir jums pado-

vanojo labai daug gerų draugų. Net internete skaičiau nustebusiųjų pasisakymus: „Iš kur Lietuvoje tiek gražaus jaunimo!“

Tačiau Jėzus nusivedė mane ne tik prie altoriaus, bet ir į kalėjimą, ir kai buvo galimybė jo išvengti, Jėzus patarė geriau rinktis nelaisvę, bet neišduoti savo principų. Paklausiau šito patarimo ir ilgiems metams praradau išorinę laisvę. Sakau, išorinę, nes vidinę laisvę gali atimti tik sąmoningai daroma nuodėmė. Jei ne Jėzus, tikrai nebūčiau buvęs nei lageryje, nei Sibire. Jėzus kvietė nedaryti kompromisų, rūpintis pavestais žmonėmis, jaunimu ir vaikais ir net imtis rizikingo darbo. Bet visuomet net pačiais sunkiausiais gyvenimo momentais jaučiau jį esant šalia. O kiek buvo šviesių, sklidinų tikro džiaugsmo dienų, mėnesių ir metų!

Iš tikrųjų, pasirinkdamas Jėzaus draugystę, žmogus leidiesi į didelį nuotykių ir nežinaį, kuo jis šioje žemėje pasibaigs. Galima tik vieno tikėtis, kad Jėzus pasitiks tave ant amžinybės slenksčio.

Mielas jaunime, tiek Dievo žodis, tiek asmeninė patirtis skatina kviesti jus panašiai, kaip prieš dvidešimt metų čia, Kaune, kvietė palaimintasis Jonas Paulius II: „Atverkite duris Kristui! Kristus jus pažįsta ir myli.“ Popiežius ragino jaunimą saugotis klystkelių – religinių sektų, alkoholio ir narkotikų, sekso ir pornografijos turgaus, ragino nesibaiminti maitintis krikščioniškos tiesos duona. Jis kalbėjo: „Būkite pasirengę tapti tokiais vyrais ir tokiomis moterimis, kokiais jūs patys norėtumėte, kad būtų kiti: sąžiningi, dorį, teisingi, draugiški, paslaugūs, ryžtingi, jautrūs kitiems labiau nei sau, mylintys laisvę, pasišventę darbui, trokštą prisiimti atsakomybę.“

Palaimintasis popiežius kvietė jaunus Lietuvos žmones mąstyti apie savo pašaukimą, kur Dievas juos kviečia: tarnauti Bažnyčioje kaip kunigus, kaip Dievui pašvęstojo gyvenimo asmenis ar kaip šeimos tėvus ir motinas, per santuoką sukuriančius tikrą „namų bažnyčią“.

Jungdamiesi į bendrą maldą drauge su Marijos radijo klausytojais ir Lietuvos televizijos žiūrovais, maldaukime Dievo palaimos Lietuvos jaunimui, susirinkusiam čia, „Žalgirio“ arenoje, ir pasklidusiam po Tėvynę ir už jos ribų, kad jie visi labai brangintų draugystę su Jėzumi, o tie, kurie tos palaimos dar nėra patyrę, kad Jėzaus ieškotų ir jį surastų.

Lietuva buvo ir yra Europos valstybė

Atkelta iš 1 psl.

Jis pagyrė Vilniaus universiteto pastatą, kas, pasak aukšto rango svečio, rodo, kad „Lietuvos praeitis buvo europietiška“. „Dabar Europa kasdien čia – Vilniuje, Klaipėdoje, Biržuose. Visuose šios šalies miestuose ir kaimuose, ir visose šalyse narėse. Europa, kaip Vaclav Havel kartą pasakė, yra mūsų tėvynių tėvynė“, – kalbėjo H. Van Rompuy.

EK pirmininkas portugalas Jose Manuel Barroso, sakydamas sveikinimo kalbą teigė, jog Lietuvos pirmininkavimas Europos Sąjungos Tarybai yra simbolinis įvykis.

„Tai, kad viena iš Baltijos valstybių – Lietuva – pirmininkauja ES Tarybai, rodo, kiek toli mes nuėjome nuo tada, kai Europa vėl buvo suvienyta, – kalbėjo EK pirmininkas. – Jūsų valstybės ir tautos europietiška istorija buvo ilga ir didi. Jūsų įkvėpimas siekti laisvės ir nepriklausomybės šiandien yra nukreiptas europietiška linkme, ir tai yra teisinga. Laisvė ir Europa yra du žodžiai, kurie visada eina kartu.“

Kęstas Pikūnas ir toliau vadovaus Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungai

Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) nariai šį savaitgalį organizacijos pirmininku perrinko Kęstą Pikūną.

Liepos 1–14 dienomis Jungtinėje Karalystėje ir Lietuvoje vyksta Pasaulio lietuvių jaunimo Kongresas – tradicinis Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos renginys, rengiamas kas ketverius metus, į kurį iš viso pasaulio atvyksta užsienio lietuvių jaunimo sąjungų vadovai ir aktyviausi jų nariai. XIV kartą vykstančiame PLJS Kongrese dalyvauja per 70 dalyvių iš JAV, Kanados, Brazilijos, Venesuelos, Urugvajaus, Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Prancūzijos, Danijos, Norvegijos, Baltarusijos, Lenkijos, Latvijos, Estijos.

„Simboliška, kad Kongresas įvyko būtent tuo metu, kai Lietuva pradeda pirmininkauti Europos Sąjungai. Tai didelis iššūkis ir tuo pačiu galimybė parodyti, ką galime nuveikti kartu. Mūsų visų darbai ir idėjos kuria Pasaulio Lietuvą. Svarbu, jog tarpusavio bendravimas tęstųsi ir stiprėtų, o bendradarbiavimas įgautų ne tik turinį ir formą, bet svarbiausia neštų rezultatus, kurių šiandien reikia Lietuvai“, – teigia PLJS pirmininkas K. Pikūnas.

Dvi savaites Jungtinėje Karalystėje ir Lietuvoje vykstančio Kongreso programoje numatyti įvairūs pranešimai, diskusijos, edukacinė programa. Siekdami stiprinti ryšius su

Šarūno Mažeikos nuotr.

Lietuva, pasaulio lietuvių jaunimo atstovai susitiks su valstybės vadovais, Lietuvos jaunimo organizacijų vadovais, verslininkais, žymiais meno, kultūros atstovais, žurnalistais.

Pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga, įkurta 1972 metais, yra nepriklausoma, nepolitinė, savanorišku pagrindu veikianti jaunimo organizacija, kurios tikslas – atstovavimas pasaulio lietuvių jaunimo interesams bei visuomenei ir valstybei naudingos pasaulio lietuvių veiklos skatinimas ir vykdymas. Šiuo metu PLJS vienija 40 lietuvių jaunimo sąjungų visame pasaulyje ir yra įkūrusi savo atstovybę Lietuvoje

Bernardinai.lt

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba. Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

redakcija@draugas.org

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

REDAKTORIAUS ŽODIS

Gyvybingojo „Draugo” turtai – lietuviškumo ateičiai

GEDIMINAS MIKELAITIS

Atrodo, pakankamai suvokiame, kad liepos 12 d. 104-uosius savo gyvavimo metus švenčiantis „Draugo” laikraštis yra ne tik JAV, bet ir viso pasaulio išeivijos lietuvių gyvenimo veidrodis bei metraštis. Leidinys aprėpia bei perteikia įvairiausias lietuviškojo pasaulio žinias. Jis reikšmingas lietuvių bendruomenei dėl pateikiamos įvykių bei renginių informacijos; dėl įvairių lietuviškų organizacijų veiklos aprašymo; dėl naujienų iš lietuviškų parapijų: apie sielovadą, šventes, tradicijas, vietines organizacijas, įvairias sukaktis; dėl žinių apie lituanistinį švietimą ir lituanistinių mokyklų darbą; pagaliau dėl apžvelgiamų išeivijos kultūrinių įvykių: dailės parodų, rašytojų kūrinų, knygų recenzijų, ryškių asmenybių portretų, jų kūrybos ir darbų apibūdinimo.

Tačiau „Draugas” yra ne tik veidrodis, bet ir kelrodis, rodantis kuria kryptimi galėtų sukti laikraštis. Jo puslapiuose visada ieškota sprendimų aktualiausiais tautos ir valstybės gyvenimo klausimais. Vis dėlto paties laikraščio gyvavimo esminis piliorius buvo leidėjų ir redaktorių idealizmas. Tokie idealistai, atidavę visas jėgas „Draugui”, buvo kunigai Antanas Staniukynas, Antanas Kaupas, Vincentas Vizgirda, taip pat žurnalistas ir politikas Leonardas Šimutis – katalikų visuomenės *spiritus movens*. Pagaliau ne vienas marijonas broliukas savo vienuolišką gyvenimą praleido dirbdami „Draugo” spaustuvėje. Apskritai visi marijonai, net JAV gimę, didžiavosi laikraščiu. Idealizmas ir pasi-

šventimas buvo varomoji jėga, leidusi įveikti visus pavojus ir finansines bei ideologines „Draugo” leidimo prarajas. Pavyzdžiui, minėto L. Šimučio politinė drąsa ir išmintingumas tikrai galėtų būti pamokanti. Štai jis 1935 m. su kultūrine misija atvykęs į Lietuvą, pasiprašo priėmimo pas Prezidentą A. Smetoną ir išdėsto jam Amerikos lietuvių nepasitenkinimą dėl demokratijos problemų Lietuvoje. Šalyje būta per daug sustingimo, lėtumo, perdėto optimizmo. Redaktorius net išdrįsta papasakoti Prezidentui anekdotą apie du lietuvius, atskleidžiantį tuometinės Lietuvos padėtį. Per visą sovietinę okupaciją laikraštyje būdavo aprašomi prievartos, išnaudojimo, nutautinimo, religijos laisvės varžymo faktai. „Draugas” buvo negailėstingas Sovietų Sąjungos okupacinės sistemos kritikas ir kartu tautiškumo gynėjas.

Ar dabartiniai išeivijos atstovai gali tik džiaugtis nepriklausoma Lietuvos valstybe ir išskirtinį dėmesį skirti Lietuvos valstybės laimėjimams? Ar jie išdrįstų paklausti Lietuvos valdžios ne tik apie nesuteikiamą pilietybę išvykusiems lietuviams, bet ir apie žmogaus teisių pažeidimus, žmogaus teisių gynėjų bei buvusių disidentų niekinimą, apie Valstybės saugumo departamento, policijos vykdomus Konstitucijos pažeidimus šiandieninėje Lietuvoje? Ar atsirastų drąsių išeivijos lietuvių, kurie Lietuvai perimant pirmininkavimą Europos Sąjungos Tarybai, galėtų paklausti Lietuvos valdžios, kodėl Lietuvoje tiek daug neteisingumo ir nesilaikoma de-

mokratijos reikalavimų, o Nepriklausomybės akto signatarai teisiami už laisvą žodį? Kodėl lietuviai masiškai išvyksta iš savo tėvynės?

„Draugo” leidėjai ir redaktoriai sukaupė dvasinį, kultūrinį ir visuomeninį lobį kaip įpareigojimą jį perduoti ateinančioms kartoms. Apie tą įpareigojimo suvokimą taikliai yra pasakęs kun. Stasys Yla, kai jam 1975 m. buvo įteikta Stasio Šalkauskio premija už ateitininkiską veiklą: „ne man ateitininkai turėtų teikti premiją lyg atlyginimą, bet aš jiems... Mano skola ateitininkams už tai, ką jie davė, kur jie mane lenkė, yra didesnė už dešimtį panašių premijų”. Idealizmą suvokti kaip įsipareigojimą gražinti tautai ir savai bendruomenei tai, ką esame gavę kaip tautinę tapatybę. Ką tauta man davė, be abejo, yra brangintina, tačiau ką mes galima duoti tautai, tai yra pareiga iš meilės ir teisingumo. Tai skola žmonėms, su kuriais esame sujungti tradicijomis, gyvenenos ypatybėmis, ateities tikslais. Atiduoti tautai skolą – tai pirmiausia žvelgti, ko jai dabar labiausiai reikia.

Džiaugdamiesi nepriklausoma Lietuvos valstybe, jos kalba, tradicijomis, gimtinės gamta ir prisimindami šimtamečio „Draugo” gyvybingumą, turėtume pagalvoti, kaip galėtumėme dar labiau įtvirtinti Tėvynės laisvę, kaip labiau paskatinti brandesnę tautinį gyvenimą Lietuvoje. Visuomeninė drąsa ginti demokratiją ir dirbti dėl brandesnės religinės ir pilietinės laisvės – tai ir būtų ta ateities misija, apie kurią nuolat rašė gyvybingasis „Draugas”.

„Džiaugiuosi, kad mačiau gražų lietuvių kultūros parodymą”

Po liepos 5 d. įvykusių Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai pradžios iškilmių ir Valstybės dienos renginių liepos 6 d. kultūrininkas **Vytautas Balčiūnas** kalbina šiuose svarbiausiose Lietuvos valstybės įvykiuose dalyvavusią J. Basanavičiaus valstybinės premijos laureatę **Mariją Remienę**.

Birželio 5 d. Lietuvos Respublikos Prezidentės vardiniu kvietimu buvote pakviesta dalyvauti dviejuose pačiuose svarbiausiuose Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai pradžios iškilmių renginiuose Vilniaus universiteto kieme ir Prezidentūroje, kur po įspūdingo atidarymo (jį perdavė Lietuvos televizija ir rodė daugelis Europos valstybių TV tiesiogiai) renginio Prezidentė priėmė visos Europos ir kitų šalių vadovus, oficialias ES 27 valstybių delegacijas bei pakvietė garsiausius Lietuvos visuomenės asmenis, tarp kurių buvote ir Jūs, pobūviui. Kokie Jūsų įspūdžiai?

Iš tiesų buvau nustebinta ir pradžiuginta asmeniniu Lietuvos Respublikos Prezidentės D. Grybauskaitės dėmesiu, kai gavau jos atsiųstą man vardinį kvietimą į Lietuvos Pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai oficialaus atidarymo svarbiausią renginį Vilniaus universitete. Beveik valandą trukęs renginys priešais Šv. Jonų bažnyčią parodė, koks įspūdingas ir įtaigus buvo Lietuvos prisistatymas Europai ir pasauliui. Nustebino šiame renginyje surastas meninis raktas į Lietuvos savitumo esmę – mūsų gražiosios sutartinės. Beje, Prezidentė savo įspūdingoje kalboje tai išsakė tokiais nepamirštamais žodžiais, kalbėdama, jog lietuvių sutartinės, kuriomis kaip Europos kultūrų sąsauka ir sąskambiu buvo pagrįsta renginio muzika, „puikiai atspindi, kas yra pirmininkavimas Europos Sąjungos Tarybai. Tai – choras, kuriame susilieja ir dera skirtingi balsai.” Mūsų Prezidentė kalboje paaikškino, jog žodis „sutartinė” į anglų kalbą verčiamas „santarvėje, sutarime”. Tikrą pasididžiavimą Lietuvą paskatinęs renginys Vilniaus universiteto didžiajame kieme pratęsė mūsų Prezidentės surengtas oficialus priėmimas Prezidentūros kieme, į kurį taip pat buvau pakviesta. Jame turėjau galimybę susitikti ne tik su politikos iš visos Europos pareigūnais, bet ir su man tokiomis mielomis Lietuvos mokslo, meno, kultūros, švietimo ryškiausiomis asmenybėmis. Dalis jų jau

Iškilmingas Valdovų rūmų atidarymas.

Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

buvo dalyvavę liepos 2 dieną ir mano naujos knygos pristatyme grafų Chodkevičių rūmuose veikiančiame muziejuje. Tad turėjau puikią galimybę pasikalbėti su muziejininkais, muzikais, artistais, kuriuos seniai pažįstu ir dabar vėl naujai sutikau iškilnia proga. Abiejuose renginiuose pajutau, kad, nepaisant visokių mūsų valstybės vidinių problemų, esama ir gražaus susiklausymo ir nuoseklaus, kryptingo valstybės stiprėjimo ženklų, jos administracijos tvirtėjimo sprendžiant ne tik savo valstybės, bet ir Europos valstybių bendro darbo reikalus. Ypač džiaugiuos, kad visuose renginiuose mačiau gražų lietuvių kultūros parodymą, jos tikro grožio ir taurumo atskleidimą. Sutartinės garsais ir Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro atliekama muzika, galėjo žavėtis visi, kurie buvo liepos 5 d. iškilmingame renginyje ir kurie jį stebėjo per Lietuvos televiziją Lietuvoje ir daugelyje pasaulio šalių.

Valstybės dieną buvote pakviesta ir dalyvavote dviejuose renginiuose Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmuose – iškilmingame rūmų muziejaus atidaryme ir atgijusios operos koncerte rūmų kieme. Ką Jums reiškia šie renginiai?

Esu dėkinga likimui, kad dalyvavau ir šiame ypatingame renginyje – galų gale mes vėl turime svarbiausius Lietuvos rūmus – Valdovų rūmus. Pagaliau turime ne kaimiečių, bet Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovų rūmus. Tai LDK galios rūmai, atveriantys su meile ir taurumu atspindimą istoriją ir dabarčiai, ir ateičiai. Nors aš

rūmų istoriją šiek tiek žinojau, tačiau man padarė įspūdį pasakojimas, kad rūmai buvo pastatyti pelkėse. Iš tikrųjų jaudina įspūdžiai, kad yra atkurta Lietuvos istorija, jos tapatybės svarbiausias simbolis, kad dabar po trijų šimtmečių vėl turime pilnavertę valstybės svarbiausiąją erdvę – Lietuvos didžiųjų kunigaikščių rūmus. Visi renginiai buvo persmelkti Lietuvos istorija: muzika, šimtmečių simboliais, istoriniais ženklais, gestais, amžių rūbais, istoriniais daiktais ir t. t. Svarbu, jog rūmai nebus tušti, o juose vyks įvairūs renginiai, susitikimai. Nuo pirmos žinios apie rūmų atstatymą prisidėjau prie jų atkūrimo (taip pat ir asmenine auka). Apskritai daug Amerikos lietuvių savo aukomis padėjo atkuriant Valdovų rūmus. JAV lietuviai padovanojo varpą su užrašu. Per rūmų atidarymą buvusi PLB pirmininkė Regina Narušienė tarė labai prasmingą žodį. Valdovų rūmų direktorius Vydas Dolinskas taip pat pabrėžė Amerikos lietuvių indėlį atkuriant rūmus. Svarbu, kad Lietuvos Prezidentė įvertino šį įvykį kaip Tautos ir Valstybės darbą, kuris mums suteikia naujų jėgų kurti ateitį. Tad Valstybės diena buvo paženklinta konkrečiais prasmingais įvykiais, kuriais žavėjaisi, kurie man paliko didelį ir taurų įspūdį, o istorinės operos koncertas leido pajusti, kokias didžiules profesionalaus meno pajėgas turi Lietuva. Tai mums visiems labai svarbi Valstybės diena, kuri suteikia naujų jėgų ir pasitikėjimo kuriančiomis Lietuvos bei viso pasaulio lietuvių jėgomis ir Tėvynėje, ir svetur.

TELKINIAI

O sudiev, sudiev –

Kazlų Rūda, Šateikiai, Varėna, Vilniau, Žemaičių Kalvarija...

RAMUNĖ KUBILIŪTĖ

Sunku patikėti, kad prabėgo jau mėnuo, kai birželio 6 d. iš Čikagos O'Hare oro uosto į Lietuvą išlydėjome šešiolika jaunų JAV lietuvių. Jie skrido savanoriauti šešiuose Lietuvos pomokykliniuose dienos centruose, kuriuos lanko rizikos grupės šeimų vaikai. Visus centrus remia organizacija „Vaiko vartai į mokslą“, ji ir koordinavo 2013 m. savanorių paruošimą ir paskyrimą darbui centruose, o visas kelionių išlaidas padengė savanorių šeimos.

Nors buvo pradėta ruošti po Naujųjų metų, prieš pat išskrendant į Lietuvą rūpesčių buvo šokių. Vieni skubėjo užbaigti visus egzaminus, kiti dalyvavo gimnazijų baigimo šventėse. Ši grupė nuo rudens bus jau universiteto studentai. Nuskritę į Lietuvą, jie savaitgalį pailsėjo, apžiūrėjo Vilnių, nuvyko į Trakus, atšventė kelių savanorių gimtadienius. Vilniuje jie dalyvavo paskutiniuose pasitarimuose su ten jau kelias savaites jų laukusia Rita Vencloviene, org. „Vaiko vartai į mokslą“ projektų Lietuvoje koordinatore. Tomis savaitėmis ji palaikė ryšius su visų centrų vadovėmis ir aplankė centruose savanoriaujančius Amerikos lietuvius.

Birželio 10 d. rytą, po pusryčių visi išsiskirstė į centrus. Du liko savanoriauti dviejuose organizacijos remiamuose centruose Vilniuje, o kiti išvyko į Kazlų Rūdą, Šateikius, Varėną ir Žemaičių Kalvariją. Vieni savanoriai jau tą pačią dieną pradėjo dirbti su jų nekantriai laukusiais jaunaisiais centrų lankytojais, o kiti – darbus pradėjo antrą dieną po atvykimo.

Savanoriavimo savaitės greit prabėgo. Buvo du laisvi savaitgaliai, per kuriuos vieni savanoriai liko savo laikinose gyvenvietėse, kiti išvyko aplankyti giminių. Savanoriai greitai susidraugavo su centrų lankančiais vaikais bei jaunuoliais. Jie nuoširdžiai posėdžiavo ir tarėsi su centrų vadovėmis, kurios rūpestingai globojo jų veiklą. Kai kuriuose centruose atvykę iš JAV dirbo kartu su vietiniais jaunaisiais savanoriais. Kiekviena centre buvo skirtingos veiklos, organizuotos ir spontaniškos, įdomių išvykų ir ekskursijų, net stovyklavimo. Net sunku apsaityti užsiėmimų įvairovę! Nuo „a iki z“: apyrankės („draugystės apyrankės“) audimas, bėgimas, dainos, ekskursijos, ledai, maisto ruošimas, maudymasis, muziejai, muzika, „Ninžė“ (Ninja), šachmatai, šaškės, šv. Mišios, vaidinimai, vanduo (vandens pripildyti balionai), žaidimai („amerikietiški“, lietuviški, tarpautiniai) ir žygiai, žygiai... Vasaros metu nereikėjo rūpintis namų darbų ruošimu ar kitais mokslo dalykais. Užsiėmimų metu centrų lankytojai galėjo pamiršti kai kurias šeimų problemas (bent laikinai). Šateikių centro soc. darbuotojos Loretos Federavičienės žodžiais, savanorių darbas labai naudingas vaikams, nes „praskaidrina jų kasdienybę“. Jaunimas, savanoriaudamas Lietuvo-

je, taip pat įgyja daug patirties. Ne vieną nustebino Lietuvos grožis. „Atrodė, kad pievos niekad nesibaigtų“, – rašė Vidas Kulbis. Į Lietuvą visi savanoriai nuvyko kartu, bet po savanoriavimo jų keliai išsiskyrė. Vieni grįžo į JAV vadovauti vasaros stovyklose, kiti dalyvavo Lietuvos jaunimo dienose Kaune, keliavo, svečiavosi pas gimines. Nėra abejonės, kad savanoriavimo savačių patirtys ir pažintys Lietuvoje liks jaunų žmonių mintyse. O jų širdyse liks vaikai, sutikti centruose, vadovai, kiti savanoriai bei žmonės, juos priėmę savo namuose. Org. „Vaiko vartai į mokslą“ valdyba planuoja kviesti savanorius pasidalinti savo išpuodžiais su lietuvių visuomene. Jie tikrai ras ir kitų progų savo šeimoms, lietuviams bei amerikiečiams draugams papasakoti apie savo pergyvenimus bei nuotykius, parodyti nuotraukas.

Ariana Žliobaitė, dirbusi Kazlų Rūdoje, paskutinę savanoriavimo dieną, rašė: „Paskutinės dienos centre buvo linksmos, bet ir liūdnos, todėl, kad žinojome, kad tuoj turėsime atsisveikinti... Nors išskrendame penktadienį, mūsų širdys liks Lietuvoje.“ Nora Sadauskaitė, savanoriavusi Varėnoje, rašė: „Aš net nežinau, kaip paaiškinti. Labai mums liūdna taip priartėti prie tokių šaunių vaikų ir tada atsisveikinti, žinant, kad turbūt nebepasimatysime“. Gintarė Daulytė taip aprašė savo mintis: „Teks vėliau bandyti labiau aprašyti kas vyko. Labai norime dar nors trumpai pabūti Žemaičių Kalvarijoje, nenorime išvažiuoti. Labai visų pasiilgsime, ypač vaikų ir naujų draugų. Iki greito pasimatymo!“

Atskirai – apie Žemaitiją

Šeši savanoriai susipažino su Žemaitija, kurioje jau visus metus švenčiamas Žemaitijos krikšto jubiliejus. Org. „Vaiko vartai į mokslą“ remia du centrus Žemaitijoje – Šateikiuose ir Žemaičių Kalvarijoje. Birželio 25 d. „Plungės žiniose“ buvo išspausdintas straipsnis „Savanoriai iš Amerikos:

Žemaičių Kalvarijos stovyklos foto būrelio nuotr.

stebina gazuotas vanduo ir vieni kitus pažįstantys žmonės“. Jame paminėti abu centrai, bet daugiausia dėmesio žurnaliste skyrė Šateikiuose dirbusiems savanoriams – Mantui Kisieliui ir Vidui Kulbiui. Centras Šateikiuose yra naujausias iš visų org. „Vaiko vartai į mokslą“ remiamų centrų, pradėjęs veikti tik 2012 m. rugsėjo mėnesį. (Straipsnyje nepamirėta, kad JAV gyvenančio E. Raskausko šeima prisidėjo prie centro remonto, nes Šateikiuose gimė jo tėvas). Vidas Kulbis vieną savo išpuodžių aprašymą pradėjo tokiu išsireiškimu: „Labs diens kaimiečiai“, nors vėliau nebuvo užuominų, ar bendrinės lietuvių kalbos vartotojams iš JAV iškilo problemų suprasti „žemaičiuojantį“ jaunimą. Jauni savanoriai Šateikiuose muzikavo Šateikių bažnyčioje su vaikų chorą, dalyvavo Plungės šventėje ir Žemaitijos regiono artojų šventėje, surengė išvyką į Ventės ragą ir net aplankė savo kolegas savanorius Žemaičių Kalvarijoje.

O Žemaičių Kalvarijoje centro programą vadovė Jolanta Virbickienė jau trečią kartą priėmė org. „Vaiko vartai į mokslą“ savanorius darbui su jos vedamo centro vaikais bei jaunuoliais. Keturi savanoriai iš JAV Žemaičių Kalvarijos „Vilties vėrinėliuose“ trečią savaitę vedė užsiėmimus ir žaidė. Pirmas dvi savaites jie, su centro lankytojais, vadovėmis ir vietiniais savanoriais, stovyklavo centro patalpose, gretimuose pastatuose ir lauke. Programa buvo įvairialypė, į ją įtrauktas ir Tikėjimo metų minėjimas. Stovyklautojai su savo vadovais pamatė Žemaičių Kalvarijos baziliką, kalnų koplyčias ir Mačastolių ūkį, keliavo žemaičių krikšto, istorijos ir gamtos keliais. Paskutinę stovyklos dieną autobusiukais vyko į Telšius. Ten pamatė katedrą bei vyskupijos muziejų, net buvo vyskupo palaiminti. Jie aplankė Rainių miškelį ir paminklą aukoms. Varsėdžiuose, Žemaičių Kalvarijos bazilikos kanaaninko gimtinėje, jie valgė kanaaninko sesers paruoštus žemaitiškus pietus, dalyvavo šv. Mišiose ir apžiūrėjo pavasarininkams pastatytą paminklą.

Jų kelias dar vedė pro Girdiškę, Bijotus, Dionizo Poškos „Baublį“, senovės muziejų ir Upyną, seniūnijos centrą. 1893 metais Upynos bažnyčioje buvo pakrikštytas būsimasis lakūnas Stasys Girėnas...

Manto Kisieliaus ir Vido Kulbio pasakojimas „Plungės žinių“ žurnalistei apie patirtį, savanoriaujant, turbūt tinka visiems. Jie teigė: „Nauja patirtis – į naudą, tai ugdo kitokią požiūrį į gyvenimą.“ Labai malonu skaityti pirmuosius 2013 m. savanorių išpuodžius, lauksime jų daugiau. Tačiau dabar vasara, tad palinkėkime visiems savanoriams, jauniems ir vyresniems, gerų atostogų, per kurias jie pasisems energijos tolimesniems darbams, įprasminantiems visų gyvenimus. Daugiau informacijos apie org. „Vaiko vartai į mokslą“ galima rasti: www.childgate.org

St. Petersburg, FL

Lietuvių klubo veikla

Paminėta Gedulo ir vilties diena

Birželio 9 d. Klubo sekmadieninėje popietėje paminėti tragiški mūsų tautos įvykiai – sovietų okupacijos metu vykdyti tremimai į Sibirą. Pirmininkės Vidos Meiluvienės pakviesta Klubo kultūros būrelio pirmininkė Angelė Karnienė sakė, kad nebuvo Lietuvoje šeimos, kuri nebūtų paliesta šių trėmimų. Ji kvietė dalyvius susikaupti rimties minutei ir prisiminti ištremtuosius bei žuvusius šeimos narius, kaimynus, draugus ir visus tremtinius. Kalbėtoja pasidžiaugė, kad 1997 metais Lietuvos Respublikos Seimas birželio 14-ajai – Gedulo ir vilties diena – suteikė oficialų atmintinos dienos statusą. Nuo 2004 metų Lietuvos bendrojo lavinimo mokyklose organizuojami minėjimai.

Mūsų pareiga yra niekada nepamiršti šios baisios mūsų tautos naikinimo tragedijos.

Kultūros būrelio popietė

Vasaros sekmadienių popietėse, Klubo kultūros būrelis yra numatęs aplankyti Lietuvos istorines ir kultūrines vietas, arčiau susipažinti su mūsų gilios ir plačios istorijos žmoniėmis.

Pirma popietė yra rengiama liepos 14 d. 2 val. p. p. Programą, pajavirintą vaizdais, pateiks naujai į Kultūros būrelį įstojusi Vita Blough. Aplankysime senuosius Trakus. Pašnekesys – „Trakai per šimtmečius – praeitis, dabartis ir ateitis”.

Kviečiame visus narius, kaimynus ir svečius dalyvauti ir maloniai praleisti popietę vėsioje Klubo salėje, keliaujant mūsų krašto istoriniais takeliais.

Pagerbėme tėvelius

Birželio 16 d., sekmadienį, Klubo salėje rinkosi svečiai, atvykę paminėti Tėvo dieną. Klubo direktorius Andrius Radvila vaišino tėvelius užkandžiais ir alumi. Pietų stalai ir scena buvo papuošta „Saulutės” mokyklos mokinių rankdarbiais: ant kiekvieno stalo stovėjo alaus butelyje pamerкта palmės šakelė, o ant jos kabojo spal-

vingas kaklaraištis ir sveikinimas tėveliams. Scenos gilumoje kabojo drobė su nupieštu medžiu, ant kurio šakų kabėjo žali vaikučių delnų formos „lapai”. Tai tėvelis su atžalomis! Baro duris puošė didelis vainikas, nupintas iš kaklaraiščių (iš Kilbauskos spintos?!).

Klubo pirmininkė Vida Meiluvienė pasveikino visus tėvelius, o programos vedėja Vita Blough pasidalino mintimis apie Tėvo dieną ir pakvietė į sceną keturis skaitovus. Susirinkusieji gausiomis katutėmis įvertino jaunuosius „aktorius”, deklamavusius eiles tėveliams. Keturios „Ritmo” šokėjų poros, atliko judriuosius „Salsa”, „Cha-Cha” ir „Quick step”. Gardūs užkandėliai ir pietūs, įdomus salės stalų papuošimas ir džiugi programa linksmam nuteikė visus Tėvo dienos dalyvius.

Lietuvos Dukterų draugijos susirinkimas

LDD narių visuotinis susirinkimas vyko birželio 21 d. Susirinkime dalyvavo 23 skyriaus narės (pirm. Aldona Stasiukevičienė). Susirinkimą vedė sekretorė Alvita Kerbelienė. Po kun. dr. Mato Čyvo invokacijos atsisojimu ir susikaupimu prisimintos ir pagerbtos mirusios skyriaus narės: Irena Ančikienė ir Aldona Drukteinienė.

Perskaitytas ir priimtas praėjusio susirinkimo protokolas ir pateikta išdininkės Liudos Petkuvienės finansinė ataskaita. Šiuo metu išde yra 3,110 dol.

Pirmininkė A. Stasiukevičienė padėkojo narėms už aukas ir atliktus lėšų telkimo darbus.

Kitų metų skyriaus valdybą sudaro: pirmininkė Aldona Stasiukevičienė, vicepirmininkė Rūta Bandžiu-kienė, sekretorė Alvita Kerbelienė, išdininkė Liuda Petkuvienė ir narės Angelė Didžbalienė ir Anelė Mačiulienė.

Alvita Kerbelienė padėkojo narėms už suneštas skanias vaišes ir paskaitė ištrauką iš „Pensininko” žurnalo: „Bendrauti sveika – geri darbai reiškia gerą sveikatą”.

Po susirinkimo narės vaišinosi kava ir skanumynais.

„Lietuvių žinios”

Jaunieji „aktoriai” eilėmis sveikina tėvelius.

Mečio Šilkaičio nuotr.

Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje aplankė Illinois holokausto muziejų

LR generalinis konsulas Čikagoje M. Gudynas (kairėje) ir Illinois valstijos holokausto muziejaus ir mokomojo centro vykdantysis direktorius R. S. Hirschhaut

Liepos 1 d. LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas aplankė Il-linois holokausto muziejų ir mokomąjį centrą (IHMEC) bei susitiko su jo vykdančiuoju direktoriumi Richard S. Hirschhaut. Aprodydamas mu-ziejaus ekspoziciją direktorius išsamiai papasakojo apie jo įkūrimo istoriją, vykdomą veiklą ir tikslus, ypač pabrėždamas pagrindinę misiją – dėti visas pa-stangas, kad bet koks genocidas pasaulyje nebesikartotų.

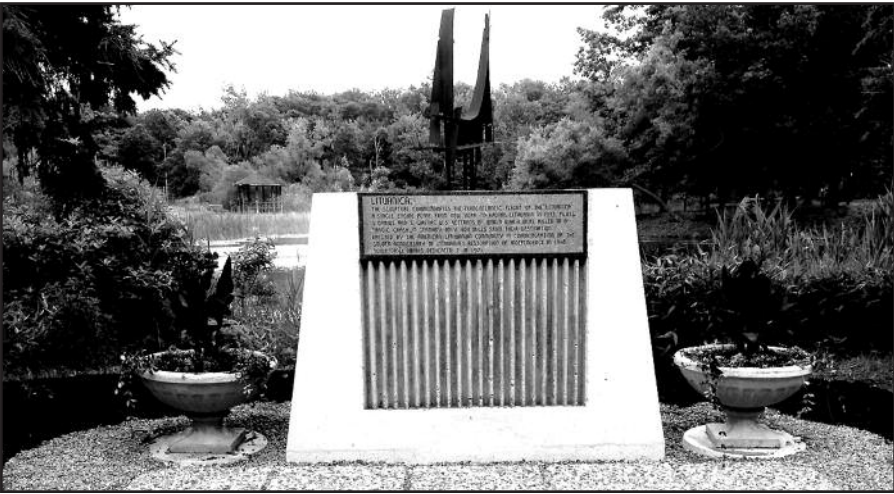
Atkreipdamas dėmesį, kad Lietuva šį pusmetį pirmininkauja Europos Są-jungai M. Gudynas sakė, jog „labai svarbu aktyviai plėtoti Europos Sąjungos ir JAV, kurios vadovaujasi tomis pačiomis vertybėmis, bendradarbiavimą, nes tik bendromis pastangomis galime pasiekti, kad nei viena pasaulio tauta nieko panašaus nepatirtų. Šis – žydų tautos genocidą pristatantis – ir kiti panašūs mu-ziejai turi labai svarbią mokomąją prasmę, nes jaunesnioji karta, kuri ne-patyrė praeito amžiaus totalitarinių režimų ir jiems tarnavusių kolaborantų teroro ir genocido, gali labai aiškiai suvokti kiekvienam tenkančią atsako-mybę už valstybių, tautų ar atskirų žmonių likimus.”

Generalinis konsulas pakvietė R. S. Hirschhaut atvykti į šių metų rugsėjį Lietuvoje vykstantį Pasaulio litvakų kongresą, aplankyti Sugiharos namus Kaune, Valstybinį Vilniaus Gaono žydų muziejų, memorialus bei užmegzti bendradarbiavimo ryšius su Lietuvoje veikiančiais muziejais, įstaigomis bei organizacijomis. IHMEC direktorius sakė manęs, jog toks vizitas būtų labai prasmingas ir pažadėjo apsvarstyti galimybę vykti į Lietuvą.

LR generalinio konsulato Čikagoje info ir nuotr.

Birželio 30 dieną, sekmadienį, Lietuvos pirmininkavimo ES pradžia buvo paminėta ir Colorado valstijoje. Ta proga LR garbės generalinis konsulas Aspen, CO dr. Jonas V. Prunskis surengė priėmimą ir pasakė kalbą apie tampus Lietuvos ir JAV santykius.

„Lituanica” parkas.

Ingridos Bansevichienės nuotr.

S. Dariaus ir S. Girėno transatlantinio skrydžio 80 metų minėjimas Beverly Shores, IN vyks liepos 21 dieną, 2 val. p. p., „Lituanica” parke. Po to iškilmės tęsis muziejuje. 1 val. p. p. Šv. Onos bažnyčioje bus atnašaujamos šv. Mišios lietuvių kalba.

APŽVALGOS

Kaip kalbėti apie katalikiškas vertybes viešumoje

VYGANTAS MALINAUSKAS

Vis dažniau viešojoje erdvėje plieskiasi diskusijos apie netradicinės orientacijos šeimas, jų galimybę įsivaikinti beglobius vaikus ir kitus opius klausimus, kuriais Katalikų Bažnyčia turi aiškų požiūrį. Tačiau dažnas bandymas apginti tradicines vertybes būna apkaltintas nepagrįstu karščiavimusi. Iš dalies taip yra todėl, kad tikintiesiems trūksta igūdžių, kaip tinkamai ir argumentuotai kalbėti apie ginamas vertybes. Teisininkas **Vygantas Malinauskas** pataria, kaip katalikai viešumoje turėtų kalbėti apie tradicinės šeimos vertybę ir reikšmę.

Gegužės pradžioje Vingio parke Vilniuje vyko „įvairių šeimų“ šventė, kur dalyvavo įprastos šeimos, homoseksualios poros ir mišrių tautybių sutuoktiniai. Tartum viskas suplakta į viena... Kaip į šiuos įvykius turėtų ir galėtų reaguoti katalikai?

Manau, kad svarbu trys dalykai. Pirmiausia turime žinoti, kokią gėrį giname, antra – sugebėti paaiškinti, kodėl verta tą gėrį ginti, trečia – suprasti ir žinoti, kaip mūsų ginamą gėrį paveiktų kampanijos ir siūlymai, siekiantys įtvirtinti socialines naujoves ir alternatyvias vertybes.

Kai žinome ir sugebame paaiškinti, kokią gėrį giname, galime reaguoti racionaliai. Man atrodo, kad šiuo atveju labai svarbus protingas ir išmintingas reagavimas. Tai nėra nereagavimas, bet atsakas pateikiant konkrečių ir suprantamų argumentų visuomenės nariams, kodėl mes palaikome tokią požiūrį ir nesutinkame su per minėtas akcijas reklamuojamomis vertybėmis.

Kokių svarių argumentų gali pasitelkti tikintis žmogus, atsakydamas į kritiką, kad Bažnyčia nori primesti savo normas ir kontroliuoti asmeninį žmonių gyvenimą, kad ji neturi teisės nustatyti, kurie žmonės sukuria „teisingas“ šeimas, o kurių pasirinkimas „neteisingas“?

Bažnyčia nesikiša į žmonių gyvenimą, bet gina pačias pamatines vertybes, be kurių žmogaus gyvenimas būtų daug liūdnas ir be kurių negalėtume gyventi visaverčio gyvenimo. Pirmiausia būtų galima pabrėžti, kad dabar vykstanti kampanija, siekianti įteisinti įvairias bendro gyvenimo formas kaip šeimą, pagrindiniu kriterijumi pateikia tai, jog tie žmonės susiję emociniais ryšiais. Šioje vietoje tie, kurie propaguoja šias idėjas, stengiasi nuleisti tylomis arba nureikšminti labai svarbų aspektą, kad žmogus turi savo žmogiškąją prigimtį, kurios negali pakeisti jokie įstatymai ar socialinės technologijos. Žmogui pagal prigimtį palankiausia aplinka augti ir ugdytis yra su tėvu ir motina. Šeima yra visuomenės struktūra, kuri sukuria tą palankiausią terpę. Emociniai ryšiai gali egzistuoti įvairiai ir iš esmės yra geras dalykas, bet jei pradame neigti vaikų poreikius, pakeičiame pačią šeimos prigimtį. Jeigu šeima kuriama dviejų vyrų ar dviejų moterų (arba trijų vyrų ar penkių moterų), reikėtų atvirai pasakyti, kad tai, ką jie sukūrė, negali patenkinti žmogaus prigimtinių poreikių.

Daugelio renginių organizatoriai sakosi kovoją su mažumų diskriminacija. Kodėl ši sąvoka netinkama kalbant apie vienos lyties porų santuokas?

Diskriminacija yra tuomet, kai ką nors vertiname skirtingai. Tarkime, nuėję į parduotuvę ir rinkdamiesi vieno konkretaus gamintojo drabužį, diskriminuojame kitą gamintoją, nes pirmenybę teikiame jo konkurentui. Tokia „diskriminacija“ yra teisinga.

Jeigu ir dviejų vyrų, ir vyro bei moters šeima turėtų tą pačią galią patenkinti vaiko prigimtinius poreikius, tai iš tikrųjų daryti skirtumą tarp jų būtų nepateisinama diskriminacija. Tačiau kadangi dviejų vyrų ar moterų šeima negali patenkinti esminio vaiko poreikio turėti tėtį ir mamą, o ne vieną vyrą, kuris prisiimtų tėvo vaidmenį, o kitą, kuris vaidintų mamą, tuomet tai ne diskriminacija, o ob-

jektivūs skirtumai. Diskriminacija glaudžiai siejasi su teisingumu. Teisingumas iš mūsų reikalauja vienus vertinti vienodai, bet skirtingus – skirtingai. Jeigu skirtingus vertiname vienodai, tai lygiai taip pat yra neteisinga.

Kaip kalbėti viešumoje apie tai, jog vaikams augti geriausia terpė yra būtent biologinių tėvų šeima?

Pirmiausia būtų galima pasakyti taip, kad geriausia vaikui augti sveikam ir sveikoje aplinkoje, bet yra vaikų, kurie yra ir ligoti bei auga nesveikoje aplinkoje ir, nepaisant to, užauga žmonėmis. Tačiau tai nepaneigia fakto, jog vaikams geriausia augti sveikoje aplinkoje.

Lietuvoje dabar sprendžiamas klausimas, kaip palaipsniui atsisakyti vaikų namų, kad kuo daugiau šeimų įsivaikintų beglobius vaikus. Tarkime, ateina dvi poros įsivaikinti. Pirmoji pora yra vyras ir žmona, o kita pora – du vyrai. Ar jos turi būti vertinamos vienodai, ar vis dėlto turi būti sakoma, kad tai nėra lygiavertės poros, ir pirmenybė skiriamas vyro ir moters porai, nes jie turi daugiau galios patenkinti vaiko prigimtinius poreikius? Problema ta, kad jeigu valstybė įstatymais pripažins homoseksualų poras šeimomis, tada būsime priversti visus vertinti vienodai ir negalėsime teikti pirmumo vyro ir moters porai įsivaikinant vaikus. Tada visos šeimos privalės būti vertinamos vienodai. Jeigu pripažįstame teisę į šeimos padėtį vienos lyties asmenims, iš dalies vaikų bus atimta galimybė turėti tėvą ir motiną.

Jau paminėjote daug argumentų, tačiau žmonės vis tiek gali sakyti, kad čia religinis požiūris. Kaip atsakyti į tokius pareiškimus?

Pirmiausia galima atsakyti, kad kai kuriose valstybėse suteikta teisė į santuoką vienos lyties asmenims yra pastarųjų kelių dešimtmečių reiškinys. Tuo tarpu pažvelgus į visą žmoniją, nesvarbu, ar į katalikišką Europą, ar į Kiniją, ar Indiją, ar Amazonės džiungles – visur rasime specifines šeimos kūrimo apeigas. Visur, kad ir kur nuvažiuotume, švenčiamos vestuvės, turinčios šimtmetines ir tūkstantmetines tradicijas. Tačiau niekur nerasime vestuvių, švenčiamų tarp tos pačios lyties asmenų. Pasitaiko atvejų, kai vyras gali turėti kelias žmonas, bet niekur, jokiuose kraštuose ir religijose nėra vienos lyties porų santuokų. Šis pavyzdys parodo, kad tai, jog šeimą gali sudaryti tik vyras ir moteris, nėra katalikų išradimas.

Paaškindite veiksmingos ir civilizuotos komunikacijos principus, padedančius susikalbėti su skirtingų požiūrių žmonėmis.

Šie principai yra suformuluoti „Kataliko balso“

projekte, kuris atsirado iš poreikio suprantamai paaiškinti visuomenei katalikų požiūrį įvairiais jautriais klausimais.

Pirmas pagrindinis principas yra kalbėtis su oponentais laikantis nuoširdumo. Dauguma atvejų yra tokie, kad žmonės, kurie bando įtvirtinti naują požiūrį į šeimą ir santuoką, laikosi tam tikro vertybinio požiūrio ir yra nuoširdžiai išitikinė, kad kovoja už didesnę gėrį.

Kitas principas – turėtume pasisakyti už gėrį. Neturėtume pasisakyti prieš kažką. Mūsų žinia turėtų būti ta, kad esame ne prieš žmonių galimybes sukurti šeimos santykius, bet už tai, kad vaikams būtų užtikrintas jų prigimtinių poreikių patenkinimas.

Paprastai diskusijoje vertinama, kuri pusė laimėjo, o kuri pralaimėjo. „Katalikų balso“ vienas iš principų yra tas, kad svarbiau ne laimėti, bet liudyti. Jeigu tenka dalyvauti kokioje nors laidoje ar debatuose, mūsų rodiklis yra ne tai, ar sutriuškinome oponentus, ar sukirtome jų argumentus, bet tai, jog išsakome savo požiūrį, kuo remiamės. Nereikėtų išgyventi, jei kita pusė dėl to atrodytų daug šauniau.

Kitas principas – „Skleisk gėrį, o ne karštį“. Svarbu iš to noro apginti savo vertybes nepradėti karščiuotis, įsivelti į emocijas. Mūsų tikslas yra suteikti klausimams daugiau šviesos. Turime galimybę parodyti aptariamą situaciją truputį kitoje šviesoje.

Dar kitas principas – „būk geraširdis“. Kad ir kokia arši diskusija ar oponentai būtų, turėtume išlikti geraširdžiai ir gailestingi jų atžvilgiu.

Kita problema, kuri trukdo mums eiti į viešumą ir kalbėti apie vertybes, yra galvojimas „o kaip aš atrodysiu“, ar nepasirodysiu kvailai, ką žmonės pagalvos. Tai dažnai mus sukausto. Tad kitas „Katalikų balso“ principas – „svarbu ne ką TU sakai, bet tai, ką tu SAKAI“. Kartais iš tikrųjų žiniasklaida mums prikabina etiketes, bet tokia yra kaina, kurią turime sumokėti už drąsą sakyti Tiesą.

Kartkartėmis vis susiduriame su katalikiškų vertybių žeminimu. Tada kyla klausimas, ar kelti visa tai aikštėn, ar geriau nutylėti.

Atsakymas būtų toks, kad religinis simbolis yra tikinčio žmogaus tapatybės dalis. Jis išreiškia tai, kas yra šventa ir brangu, bei įpareigoja gyventi laikantis tam tikrų vertybių. Tikėdami Kristų krikščionys įsipareigoja gyventi skaisčiai, sąžiningai ir padoriai. Jei reklamoje pavaizduoja Kristų kaip mėgstantį išgerti palaido gyvenimo propaguotoją, be abejo, tai užgauna, ir kad tai suprastum, visai nereikia būti tikinčiam.

Bernardinai.lt

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą 1-708-599-9680

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietos:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užėiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Wonders of Nature, 726 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.: 708-907-3000

Siuntinių paėmimas iš namų: 630-774-2136

Centrinio ofiso adresas.: 8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455

LIETUVA IR PASAULIS

Išeivijos jaunimas skatinamas studijuoti Lietuvoje

VDU skatina studijuoti išeivijos jaunimą.

VDU nuotr.

Kaunas (VDU info) – Lietuvoje įsteigtos stipendijos išeiviams, pasirinkusiems studijas gimtinėje. Šiandien tokias stipendijas siūlo Vytauto Didžiojo universitetas, kurį prieš ketvirtį amžiaus bendromis pastangomis atkūrė Lietuvos ir išeivijos mokslininkai. VDU siekia tapti viso pasaulio lietuvių akademiniu branduoliu – universiteto projektas „Pasaulio lietuvių universitetas“ buria lietuvių diasporą, skatina išeivijos ir Lietuvos mokslininkų bei studentų bendradarbiavimą akademiniuose projektuose, pritraukia besidominčius Lietuva ir jos kultūra.

„Pasaulio lietuvių universitetas“ atkreipia dėmesį į tuos studentus, ku-

rie gimė arba dalį laiko pragyveno užsienyje. VDU nuo seno įvairiais būdais rėmė studentus. Šiuo atveju parama reikalinga, nes šie jaunuoliai negali lygiomis sąlygomis varžytis su Lietuvoje užaugusiais ir čia išmokslinusiiais, jau vien dėl silpnesnio lietuvių kalbos mokėjimo. VDU užsienio lietuvių stipendija gali būti suteikiama išeivijos ir lietuvių kilmės užsieniečių vaikams, vaikaičiams ir provaikaičiams, kurie ne mažiau kaip trejus metus gyveno užsienyje, o atvykę į Lietuvą pradėjo mokytis ne aukštesnėje kaip aštuntoje klasėje ir nuo 2013 m. buvo priimti studijuoti į VDU pirmosios pakopos arba vientisąsias studijas.

Mokslo centre dirbs studentai ir mokslininkai

Vilnius (Bernardinai.lt) – Vilniuje, vadinamajame Saulėtekio slėnyje, šalia šiomet atidarytos Vilniaus universiteto bibliotekos, netrukus prasidės naujo mokslo centro statybos. Čia statomas Jungtinis gyvybės mokslų centras, kuriame įsikurs Biotechnologijos ir biochemijos institutai bei Gamtos mokslų fakulteto biologijos katedros. Iki šiol skirtingose Vilniaus vietose dirbę mokslininkai ir studentai dabar bus viename pa-

statų komplekse. Kubo formos tūriai primins universiteto ansamblių senamiestyje. Mokslininkai ir studentai dirbs atskirose patalpose, tačiau daugelis erdvių bus bendros. Naujajame gyvybės mokslų centre dirbs 400 mokslininkų ir 1,000 studentų. Bus peržiūrimos ir studijų programos: galvojama apie tai, kad ateityje universitetą baigę jauni žmonės būtų paklausūs darbo rinkoje ir galėtų susirasti darbą čia pat, Lietuvoje.

Lietuvos jaunimas – politiškai, bet vangus

Vilnius (Alfa.lt) – Jaunieji Lietuvos piliečiai gerai supranta politiką, tačiau visuomeninėje veikloje dalyvauja vangiai. Tai parodė atliktas „Flash Eurobarometro“ tyrimas. Artėjančiuose Europos Parlamento rinkimuose, kurie įvyks 2014 m., savo valią ketina pareikšti 58 proc. lietuvių, tuo tarpu bendrai Europos sąjungoje (ES) žada balsuoti 64 proc. jaunuolių. 70 proc. Lietuvos jaunimo žino, kaip yra renkami europarla-

mentarai, bendrai (ES) šį faktą žino 47 proc. jaunimo. Per pastaruosius trejus metus Europoje balsavo 56 proc. jaunųjų gyventojų, kurie jau turėjo teisę balsuoti. Lietuvoje balsavo 48 proc. Europoje yra 19 proc. jaunuolių, kurie rimtai svarstytų galimybę kelti savo kandidatūrą rinkimuose, o Lietuvoje aktyviai politikoje dalyvauti pasiryžusių jaunų žmonių skaičius – 20 proc.

Europos Sąjungai reikia tikėjimo šviesos

Vilnius (ELTA) – Valstybės – Karaliaus Mindaugo karūnavimo dieną Vilniaus arkikatedroje melstasi, kad mūsų Tėvynėje klestėtų laisvė, atvirumas Dievo malonėms ir kad šį pusmetį Lietuva galėtų pirmininkauti Europos Sąjungai su Dievo išmintimi ir pagalba. Iškilmingas šv. Mišias kartu su kitais vyskupais aukojęs Vilniaus arkivyskupas Gintaras Grušas homilijoje pabrėžė, jog Valstybės dienos šventimas šįmet ypatingas, nes jis

vyksta Tikėjimo metų laiku, o tikėjimas atskleidžia glaudų ryšį tarp visuomenės ir mūsų gyvenimo. G. Grušas pabrėžė, kad Mindaugo karūnavimas, Lietuvos krikštas ir šįmet minima Žemaičių krikšto 600 metų sukaktis buvo Tikėjimo metų žingsniai, kurie įvedė į Europos politinę ir kultūrinę šeimą. Lietuva pradeda pirmininkauti Europos Sąjungai, kuriai dabartiniuose iššūkiuose labai reikia tikėjimo šviesos.

Popiežiai Jonas Paulius II ir Jonas XXIII bus paskelbti šventaisiais

Vatikanas (BNS) – Popiežius Pranciškus leido skelbti oficialius dekretus, patvirtinančius keleto kandidatų į šventuosius ir palaimintuosius užtarimu įvykusius stebuklus, kankinystę ir herojiškas dorybes. Vienu dekretu patvirtintas stebuklas, įvykęs palaimintojo Jono Pauliaus II (Karolio Juozapo Wojtylos) užtarimu. Patvirtinus stebuklą, popiežius Pranciškus nusprendė sušaukti kardinolų konsistoriją, kuri pasisakytų dėl Jono Pauliaus II kanonizacijos. Šie popiežiai gali būti paskelbti šventaisiais iki šių metų pabaigos. Jonas Paulius II (1920–2005) buvo itin populiarius per visą savo 27 metus trukusį pontifikatą. Tarp pagrindinių jo dokumentų yra 14 enciklikų, 15 apaštališkųjų pareiginimų, 11 konstitucijų ir 45 apaštališkieji laišakai. Popiežius Jonas Paulius II taip pat išleido 5 knygas: „Peržengti vilties slenkstį“, „Dovana ir slėpinys: mano kunigiškųjų šventimų 50 metinių proga“, „Romos triptikas – meditacijos“, „Kelkitės, eime!“, „Atmintis ir tapatybė“. Savo ruožtu „gerojo popiežiaus“ pravardę turėjęs Jonas XXIII (1881–1963) buvo vienas didžiausių Bažnyčios reformatorių. Jis

Jonas Paulius II.

EPA nuotr.

leido aukoti Mišias gimtąja tikinčiųjų kalba, užmezgė šiltesnius santykius su judėjais, taip pat sukviėtė Antrąjį Vatikano susirinkimą, kurį tęsė jį pakeitęs Paulius VI. Angelo Giuseppe Roncalli, kuris 261-uju popiežiumi tapo 77 metų amžiaus, išleido dvi enciklikas – „Mater et Magistra“ dėl socialinių pokyčių krikščioniškajame pasaulyje ir „Pacem in Terris“ dėl taikos tarp tautų.

JAV ir ES aptarė ir šnipinėjimo skandalą

Vilnius (ELTA) – Europos Sąjunga (ES) ir Jungtinės Amerikos Valstijos (JAV) liepos 8 d. prasidėsiančiose derybose dėl laisvosios prekybos sutarties, be kitų klausimų, aptarė ir ES bei jos narių atstovybių šnipinėjimo skandalo klausimą. Europos Sąjungai šiame susitikime atstovavo Komisija, taip pat pirmininkaujanti valstybė ir Išorės veiksmų tarnyba. Susitikimo metu buvo bandoma patikslinti tokius klausimus, kaip duomenų apsauga, taip pat teisė į pri-

vatumą. Būtent toje srityje yra suteikta teisė Europos Sąjungoje. Buvo aptartas Europos piliečių duomenų apsaugos ir teisės į privatumą klausimas – tai yra ES kompetencija. J. M. Barroso teigimu, dėl tolesnio proceso, kuris, tikimasi, padės išsiaiškinti visus iškilusius klausimus ir sustiprins tarpusavio pasitikėjimą, sutarė visos valstybės narės. Esą tai svarbi aplinkybė prieš pasirašant ES ir JAV susitarimus dėl investicijų ir prekybos.

Pirmoji popiežiaus Pranciškaus enciklika „Lumen fidei“ – „Tikėjimo šviesa“

Vatikanas (BNS) – Pristatyta pirmoji popiežiaus Pranciškaus enciklika „Lumen fidei“, paskelbė Vatikano radijas. Naująją Bažnyčios mokymo dokumentą sudaro įvadas, keturi skyriai ir pabaiga. Įvade Šventasis Tėvas pažymi, kad šią encikliką apie tikėjimą pradėjo rašyti Benediktas XVI, pratešdamas savo ankstesnėse enciklikose skelbtą mokymą apie meilės ir vilties dieviškąsias dorybes. Tad popiežius Pranciškus broliškai perėmė savo pirmtako pradėtą darbą ir jį papildė savuoju indėliu. Įvade taip pat primenamas šios enciklikos skelbimo kontekstas – Tikėjimo metai, paskelbti Vatikano II Susirinkimo atidarymo penkiasdešimtųjų metinių

proga. Ypač šiandien, kai į tikėjimą dažnai žiūrima kaip į iliuziją arba kaip į kliūtį žmogui laisvei, reikia gražinti tikėjimui žmogaus gyvenimo šviesos vaidmenį, kad jis padėtų skirti gėrį nuo blogio. Ir Susirinkimo, ir Tikėjimo metų tikslas – padėti žmogui savo žvilgsniu aprėpti visą tikėjimo akiratį, matyti jo visumą ir integraliai išpažinti. Tikėjimas ir pasitikėjimas gailestinga Dievo meile ištiesina žmonių takus. Tikėjimas užčiuopia žmonių tarpusavio santykių esmę, praskleidžia tiesą apie žmogaus galutinį tikslą ir suteikia patikimą pagrindą, ant kurio galima statyti bendrąjį gėrį. Šia prasme tikėjimas yra bendras gėris, yra gėris, skirtas visiems.

Egipto islamistai grasina smurtu

Kairas (ELTA) – Egipte apie susikūrimą paskelbė nauja islamistų grupė ir pareiškė, kad armija, nušalindama Musulmonų brolijos narį prezidentą Mohamed Mursi, paskelbė karą jų tikėjimui ir pagrasinio griebtis smurto, kad šalyje įvestų islamo teisę. Islamistų grupė „Ansar al-Shariah“ teigia, kad pradės rinkti ginklus ir treniruoti savo narius. Buvo nerimau-

jama, kad kariuomenei nušalinus M. Mursi islamistai gali nusišukti nuo oficialiai pripažįstamų grupių, tokių kaip Musulmonų brolija, ir prisijungti prie sukarintų judėjimų. Dėl M. Mursi nušalinimo Egipte jau prasidėjo neramumai, per kuriuos žuvo mažiausiai 24 žmonės. JAV ir Jungtinės Tautos (JT) išreiškė nerimą dėl liepos 5 d. Egipte įsiplieskusio smurto.

ŠVENTADIENIS

Neškime ramybę

RYTIS GURKŠNYS SJ

I kuriuos tik namus užeisite, pirmiausia tarkite: „Ramybė šiems namams!“/ Lk 10, 5/

Siekdami savo svajonių, didelių tikslų, susiduriame su kliūtimis, nesėkmėmis, netektimis, įžeidimais. Šiandien Jėzus moko mus išlaikyti ir nešti ramybę kiekvienoje sunkioje situacijoje. Išlikime ramūs, kai patiriame nesėkmes. Gėrėkimės kiekviena gyvenimo akimirka. Tikėkime, kad Dievas viską toliau nuostabiai tvarko. Tai pašalina labai daug nerimo ir streso iš mūsų gyvenimo. Kai esame ramūs sunkiu metu, mes parodome savo tikėjamą sėkmę ir pasitikėjimą Dievo vedimu. Kai esame ramūs, mes greičiau artėjame tos dienos link, kai pamatysime pasikeitusią situaciją.

Kartais sakome: „Dieve, argi nematai, kad noriu sukurti šeimą. Siųsk man vyrą. Man jo labai reikia. Kodėl mano draugai vedę, o aš vis dar viena?“ Turime maldoje kartoti: „Dieve, pasitikiu tavimi. Esu rami ir žinau, kad reikiamas žmogus jau keliauja į mano gyvenimą. Tikiu, kad jau viską nuostabiai tvarkai.“ Kiti sakome: „Jau pavargau gyventi mažame bute. Nekenčiu jo ir tokios situacijos. Nematau jokių pasikeitimų. Negaliu džiaugtis gyvenimu.“ Tai neteisingas požiūris. Kartokime: „Dieve, pasitikiu tavimi. Tu matai, kur esu. Tikiu, kad nepasiliksiu čia ilgai. Tikiu, kad man jau dabar dovanoji naujų galimybių, naują nuostabią vietą. Tu atveri dangaus langus. Tu lieji savo malonių su pertekliumi. Dėkoju už tavo nuostabią ateitį.“ Kai taip meldžiamės, mes parodome savo tikėjimą ir leidžiame Dievui darbuotis.

Kai meldžiamės, turime nuolat kartoti: „Dieve, prašau sveikatos. Bet tebūna ne mano, bet tavo valia... Tikiu, kad man dovanoji šį darbą... Siekiu geresnių santykių šeimoje... Svajoju apie šio didelio projekto sėkmę ir pasitikiu tavimi. Tu žinai, kas man geriausia.“ Kai kurie žmonės laimingi tik tuomet, kai Dievas tuojau išklauso jų maldas. Tokie žmonės nepasitiki Dievo galia ir gerumu. Jie prisiriša prie savo ribotų siekių ir nepriima didesnių malonių. Juos mylėdamas jis paprasčiausiai neatsiliepia į jų mažus ir savaudiskus prašymus. Jis visada nori palaiminti mus gausiai tam, kad turėtume kuo dalintis su kitais. Pasilikime ramūs sunkumuose ir leiskime jam darbuotis.

Vienas nedidelės įmonės vadovas pasakojo apie savo svajonę tapti didesnės įmonės vadovu. Jis skrido į kitą miestą susitikti su kitos didžios įmonės vadovais. Jis mąstė, kad tas susitikimas padės jam pakilti karjeros laiptais. Jis tikėjosi gauti vadovo pareigas toje įmonėje. Jis nuvyko į tą miestą viena diena anksčiau, užėjo pas kunigą po pamaldų, prašydamas, kad pasimelstų už jo tikslo sėkmę. Kunigas meldėsi prašydamas jam išminties, drąsos ir ramybės pokalbį metu. Po pokalbio jis ir vėl atėjo pas kunigą padėkoti, nes pokalbis puikiai pavyko. Jis turėjo viltį, kad gaus šias pareigas.

Po kelių dienų telefonu jam buvo pranešta: „Jūs esate vienas iš

stipriausių kandidatų eiti įmonės vadovo pareigas. Jūs tikrai talentingas. Atsiprašome, bet mes jūsų nepasirinkome, nes neatitikote, kai kurių mūsų reikalavimų. Šiuo metu jūs netinkate mūsų įmonei.“ Jis ir vėl nuvyko pas kunigą pasikalbėti. Jis buvo labai nusivylęs, kad Dievas neišklausė jo maldos. Kunigas jam atsakė: „Pasitikėkite Dievo galia ir veikimu net ir tuomet, kai negaunate reikiamo atsakymo. Tikėkite, kad Dievas ir toliau viską tvarko. Tikėkite, kad jis ir toliau veda jus pačiu geriausiu keliu. Jis tikrai kažką geresnio yra jums parengęs. Būkite ramus ir pamatysite jo galią ir gerumą.“ Po kelių mėnesių jis ir vėl atvyko pas kunigą pokalbiui. Jis pasakojo: „Ta įmonė, kuri manęs nepriėmė, neseniai bankrutavo. Tai buvo didelis skandalas visoje šalyje. Jos naujasis vadovas dabar teismas už tai, kas vyko didelėje įmonėje. Dabar suprantu, kad Dievas tikrai mane vedė geresniu keliu, kai neišvyko tai, ko prašiau. Būčiau visko netekęs. Būtų sugadintas mano geras vardas ir sugriauta mano ateitis.“

Kartais sakome: „Kodėl Dievas neišklausė mūsų maldos? Kodėl negaunu paaukštinimo, kai taip seniai dirbu įmonėje, turiu patirties ir talentų daugiau už kitus?“ Nepasilikime liūdesyje, jei nepavyko tai, ką buvome suplanavę. Pasilikime ramūs, kai mus atstumia, neivertina, nepriima į darbą. Vieną dieną dėkosime, jog mums buvo uždarytos durys. Kiekviena nesėkmė yra tam, kad mes augtume ir eitume į geresnes vietas. Dievas mus myli ir dovanoja tai, kas mums geriausia. Dėkokime Dievui už sėkmes ir nesėkmes, už atidarytas ir uždarytas duris.

Prieš keletą metų pas mane atėjo jauna moteris, kuri buvo labai nuliūdusi, nes jos draugas nutraukė draugystę su ja ir paliko ją vieną. Aš pasimeldžiau už ją, prašydamas, kad Dievas atnaujintų jų bendravimą. Po šešių mėnesių ji ir vėl atėjo prašydama maldos. Ji ir toliau prašė, kad Dievas atnaujintų jų draugystę. Sakiau jai, kad ji prašytų šios malonės ir taip pat, kad būtų atvira naujoms galimybėms, nes Dievas veda ją pačiu geriausiu keliu. Ji buvo prisirišusi prie to žmogaus ir nenorėjo mąstyti apie naują žmogų. Tas prisirišimas ją sekino fiziškai ir dvasiškai. Po dvejų metų ji ir vėl atėjo pas mane su šypsena. Ji atsivedė naują draugą. Ji pasakojo man, kad ji buvo sutikusi savo senąją draugą, kuris per tuos metus paliko dar dvi moteris. Jis neturi darbo. Jis kenčia nuo priklausomybės. Ji dėkoja Dievui, kad neišklausė jos maldos. Dievas mus labai myli ir uždaro netinkamas duris, tuomet, kai mes prašome jas atidaryti. Jis visada dovanoja mums tai, kas geriausia.

Pasilikime ramūs, nes kiekviena sunki situacija ar netektis yra mūsų gerovei. Pasitikėkite Dievu, nes jis mato tai, ko mes nematome. Šventasis Raštas sako: „VIEŠPATS lemia žmogaus žingsnius; kaip tad gali žmogus suvokti savo kelią? /Pat 20, 24/“ Mes negalime numatyti visa tai, kas gero laukia mūsų ateityje.

Nukelta į 11 psl.

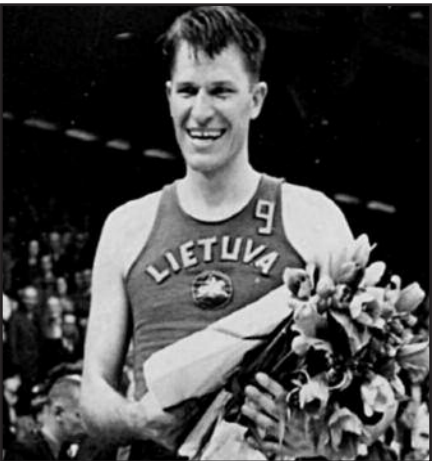
DATOS ir SUKAKTYS

Antroji liepos savaitė

Liepos 8 d.

– 1839 m. gimė **John Rockefeller** – JAV verslininkas, pramonininkas, filantropas, mecenatas (mirė 1937 m.).

– 1943 m. mirė **Justinas Staugaitis** – vyskupas, visuomenės veikėjas, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras (gimė 1866 m.).

Pranas Lubinas.

– 1999 m. California mirė (palaidotas Riverside kapinėse) **Pranas Lubinas** – Amerikos lietuvis krepšininkas, olimpinis ir Europos čempionas, kartais vadinamas Lietuvos krepšinio krikštatėviu. Mokykloje domėjosi įvairiomis sporto šakomis ir tik priešpaskutinėje klasėje pradėjo žaisti krepšinį. Greitai pateko į mokyklos ir į simbolinę miesto rinktinę. 1927 m. pradėjo studijas UCLA universitete Los Angeles, kuriame žaidė kaip universiteto komandos narys. 1936 m. Berlyno olimpiadoje, kurioje krepšinis buvo pirmą kartą įtrauktas kaip olimpinė sporto šaka, 198 cm ūgio vidurio puolėjas buvo JAV krepšinio rinktinės, iškovojojusios auksą, kapitonas. 1939 m. Europos čempionate Kaune P. Lubinas atstovavo Lietuvos krepšinio rinktinei kaip žaidžiantysis treneris. Šiame čempionate Lietuva iškovojo pirmąją vietą, P. Lubino metimų dėka paskutinėmis finalo minutėmis palaužusi Latvijos rinktinę. (Gimė Los Angeles 1910 m.).

– 2008 m. mirė **Marija Rudienė** – Amerikos lietuvių visuomenės veikėja ir filantropė (gimė 1914 m.).

Liepos 9 d.

– 1858 m. gimė **Franz Boas** – antropologas, lingvistas, amerikiečių antropologinės mokyklos pradininkas (mirė 1942 m.).

Liepos 10 d.

– 1911 m. gimė **Vytautas Marijošius** – dirigentas ir pedagogas (mirė 1996 m.).

– 1993 m. Paryžiuje mirė (palaidotas Grūšlaukėje) **Antanas Mončys** – skulptorius modernistas. Baigė Kretingos gimnaziją. Susipažinęs su skulptoriumi V. Kašuba susidomėjo skulptūra. Studijavo Kaune, Freiburge, Paryžiuje. Vadovavo skulptūrų studijoms: 1973–1988 m. Paryžiaus universiteto tarp-

A. Mončys. Siluetas.

tautiniame centre, 1977–1981 m. Europos meno akademijoje Tryre, 1983 m. UNESCO skulptūros studijai Tulūzoje. Sukūrė religinio siužeto kūrinių („Šv. Juozapas“, „Kelių Madona“), antkapinių paminklų (O. Greimo), ekspresyvių figūrinių kompozicijų („Fantasmagorija“), sunarstytos struktūros skulptūrų („Bėgalinis“, „Vandens nešėja“), reljefų, švilpių, kaukių. Naudojo įvairias medžiagas ir techniką. Iliustravo knygų (Oskaras Milašius. Lietuviškos pasakos), sukūrė scenovaizdžių. (Gimė Mončių k., Darbėnų vls., Kretingos apskr. 1921 m.).

Liepos 11 d.

– 1890 m. gimė **Petras Vaičiūnas** – poetas, dramaturgas ir vertėjas (mirė 1959 m.).

– 2002 m. mirė **Bernardas Brazdžionis** – poetas, literatūros kritikas (gimė 1907 m.).

Liepos 12 d.

– 1971 m. mirė **Feliksas Kapočius** – kunigas, kanauninkas (gimė 1895 m.).

– 1817 m. Concord, Massachusetts gimė **Henry David Thoreau** – amerikiečių

H. Thoreau.

rašytojas, poetas, natūralistas, pramoninės plėtros ir globalizacijos kritikas, istorikas, filosofas transcendentalistas. H. D. Thoreau rašytinis palikimas yra gausus ir įvairialypis, tačiau pasaulinę šlovę jam pelnė du svarbiausi kūriniai: „Voldenas, arba gyvenimas miške“ ir „Apie pilietinio nepaklusnumo pareigą“. Jis studijavo Harvard universitete. Jo filosofija apie pilietinį nepaklusnumą padarė įtaką tokioms asmenybėms kaip L. Tolstoj, M. Gandhi ir M. L. King. Dvejus metus jis gyveno paties pastatytame namelyje prie Walden ežero, kad įgyvendintų „paprasto gyvenimo“ eksperimentą. Amerikos transcendentalistų vienijo tikėjimas demokratine šalies ateitimi, kultūros savitumu ir begalinėmis galimybėmis, atsiskleidžiančiomis Amerikos gamtoje. Jis laikėsi nuomonės, kad, stebėdamas gamtą, žmogus gali jautriau įsiklausyti į savo sąžinės balsą ir giliau suvokti esmines dvasines tiesas. (Mirė 1862 m.).

Liepos 13 d.

– 1922 m. Ambasadorių konferencija Paryžiuje pripažino Lietuvą de jure.

– 1994 m. mirė **Juozas Miltinis** – teatro režisierius, aktorius, Panevėžio dramos teatro įkūrėjas (gimė 1907 m.).

Liepos 14 d.

– Prancūzijos nacionalinė šventė – Bastilijos paėmimo diena.

– 1918 m. gimė **Ingmar Bergman** – garsus švedų teatro ir kino režisierius (mirė 2007 m.).

EPILOGAS

Kelionė baigėsi, ir man ji reiškia naują gyvenimo brandos etapą. Tikiuosi, Jums patiko keliauti su mumis kartu, bet svarbiausia – viliuosi, kad skaitydami prisiminėte ir savo svajones, kurioms suteiksite galimybę išsipildyti.

Iš tiesų dauguma žmonių turi puikių idėjų, tačiau problema ta, kad jie niekada taip ir nesiima konkrečių veiksmų joms įgyvendinti.

Liko dar vienas svarbus dalykas – gali būti, kad savo istorijoje jau turite atvejų, kai nepavyko įgyvendinti vienokių ar kitokių sumanymų. Ar tai reiškia, kad Jūsų tikslai buvo nerealūs? Jokiu būdu! Tai tiesiog grįžtamasis ryšys, nes šitaip pasaulis mums sako, kad bandytume dar, kad ieškotume naujų būdų.

Kai alpinistas, negalintis gyventi be kalnų, neilipa į kalno viršūnę, jis nekaltina kalno, kad tas yra per aukštas .

Jis ruošiasi iš naujo, galbūt kitąkart kops kitu šlaitu, gal naudos kitokią įrangą ir bus kitaip pasiruošęs. Kiekviena nauja kliūtis – tai mūsų mokytojas. Kiekvieną kart, susidūrę su kliūtimi, paklauskime savęs: ką naujo šį sykį turiu išmokti? Išmokę pamoką, mes tampame stipresni, augame ir tobulėjame.

Kiekviena nesėkmė – tai kaina, kurią turime sumokėti pakeliui į sėkmę.

Ir kuo didesnis tikslas, tuo didesnę kainą gali tekti sumokėti. Laikykite tai investicija, kuri atneš didžiulį pelną, tik su sąlyga, kad nuo pusiaukelės negrįšite. Krepšinio legenda Maiklas Džordanas yra pasakęs: „Aš galiu susitaikyti su nesėkme, bet nesusitaikysiu su nepabandymu.” Tai puikus gyvenimo *credo*, kuris nuolat skatina išmėginti naujas galimybes, palikti savo komforto zoną ir judėti į priekį.

Studijuodami sėkmingiausių pasaulio žmonių biografijas nesunkiai suvoksime, kad jie visi turi kelis bendrus bruožus: yra didžiuliai svajotojai, jų tikslai daug kartų pranoksta jų laimėjimus ir jie nepasiduoda ištikus eilinei nesėkmei. Žymiausias pasaulio išradėjas Thomas Edisonas atliko daugiau nei 3000 nesėkmingų bandymų, kol jam pavyko išrasti elektros lemputę, Volto Disnėjaus idėją kurti filmus vaikams atmetė 70 bankų. Paklauskite savęs, kiek nesėkmingų bandymų Jūs pasiruošęs ištverti pa-

Svajonės link

vienos įkvepiančios kelionės istorija

DARIUS ČIBONIS

28

keleiviui į savo svajonę? Kokią kainą esate pasiruošę sumokėti už savo svajonės įgyvendinimą? Jei svajonė tikrai didelė, nesitikėkite, kad kelias bus rožėmis klotas.

Netikėta sėkmė –tai tik mitas.

Nesiginčysiu, ji pasitaiko, tačiau neužtarnauta sėkmė trunka tik akimirką, o vėliau išnyksta lyg dykumų mirazas. Kaip loterijoje išloštas aukso puodas, kuris atiteko laimėtojui, iki tol nemokėjusiam elgtis su pinigais. Kitą dieną žmogus atsibunda prie senos prakiurusios geldos. Kliūtys skirtos tam, kad mus užgrūdintų. Jei padedi drugeliui išsilaisvinti iš kokono, drugelis neigaus gražių spalvų, paukšteliai, išvysdami pasaulį, turi patys snapeliu pramušti kiaušinio lukštą, kitaip užaugęs silpni ir neatlaikys kovos už būvį.

Aitvarai geriausiai kyla veidu į stiprų vėją.

neplanuotos, tačiau pasiduoti ar išmokti pamoką ir tęsti – mūsų asmeninis pasirinkimas, kuris priklauso tik nuo mūsų. Ir nors mums ne visada pavyksta pasiekti visus tikslus, pats aukščiausias tikslas formuoja mus kaip asmenybes.

Žmoguje užkoduotas prigimtinis troškimas siekti tobulybės, deja, daugelis ši norą nuslopina

Siekti tobulybės, vadinasi, visą gyvenimą paskirti tam, kad būtų maksimaliai išnaudoti mums Dievo duoti gabumai, mummyse glūdintis milžiniškas potencialas.

Gamta mus visus apdovanojo neaprėpiamais vidiniais ištekliais ir davė laiko. Prisiminkime vaikystę, kai visi jautėmės ypatingi. Daugelio milžiniškas potencialas lieka nepanaudotas vien todėl, kad jie nesuvokia jį turį arba gyvenimo aplinkybės nereikalauja jo panaudoti. Vieni žmonės plaukia pasroviui ir švaisto gamtos dovanas, tačiau yra kita žmonijos dalis, kuri žino, ko nori, ir kiekvieną dieną žingsnis po žingsnio, tikslas po tikslo realizuoja savo įgimtą potencialą ir lipa į aukštumas. Sėkmė ištinka, kai jai pasiruošęs žmogus sutinka galimybę. Turėk didelius tikslus, kiekvieną dieną ruoškis ir kai pasaulis pasiūlys tau galimybę, tu būsi geriau nei kiti pasiruošęs ją pasinaudoti. O aplinkiniai šį kartą apie tave sakys: „Va, dar vienam pasisekė!”

Kaip įrodymą, kad visus žmones myli vienodai, Dievas visiems pasaulio žmonėms davė po 24 valandas per parą. Tai reiškia – tiek elgeta, tiek multimilijonierius turi tiek pat laiko, ir didele dalimi mūsų laimėjimus lemia tai, kaip mes tą laiką panaudojame. Egzistuoja galingas dėsniis, kuris paaiškina, kodėl per tą patį laiką vieni pasiekia kur kas daugiau nei kiti.

Bus daugiau

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Apsilankykite „Draugo“ internetinėje svetainėje

www.draugas.org

V. Zaikauskas nuotr.

„ArtVilnius 2013”

VITALIUS ZAIKAUSKAS

Vilniuje ką tik baigėsi jau ketvirtoji tarptautinė šiuolaikinio meno mugė „ArtVilnius 2013”. Nenuostabu, kad mugės rengėjai džiaugiasi didžiuoju savo darbu, geriausiais atsiliepimais apie renginį mirga spauda, negaili gerų žodžių galerininkai, kolekcionieriai, menotyrininkai, o ką jau bekalbėti apie mugės lankytojus ir pačius menininkus. Šiame mugėje dalyvavusių galerijų geografija dar labiau prasitvėrė, jis kasmet įgauna vis platesnį tarptautinį atgarsį, ir ne vien dėlto, jog tai vienintelė meno mugė Baltijos šalyse – jų nėra ir tokiose kur kas už Lietuvą didesnėse šalyse kaip Lenkija. Geografiškai artimiausia kita mugė vyksta Maskvoje.

„ArtVilnius” – tai didžiausias vizualiųjų menų renginys, per pastaruosius 20 metų vykęs Baltijos šalyse – kasmet meno mugę aplanko daugiau nei 18,000 žmonių iš viso pasaulio. „Litexpo” parodų ir kongresų centre, 12,000 m² plote, meno mugėje prisistato 50 žinomiausių meno galerijų iš Lietuvos ir užsienio: Portugalijos, Latvijos, Prancūzijos, Lenkijos, Vokietijos, Ukrainos, Baltarusijos, Danijos, Italijos, D. Britanijos. Žiūrovai turi galimybę susipažinti su daugiau nei 500 menininkų kūryba, juos pristatančios galerijos rodo daugiau nei 2,000 naujausių meno kūrinių. Be to, pasak „ArtVilnius” meno vadovės Ramintos Jurėnaitės, ši tarptautinė mugė – vienintelė tokia Europoje, kurios biudžetas nesiekia 100,000 eurų.

Vitalius Zaikauskas specialiai „Draugui” pašnekino dvi mugės organizatores

„ArtVilnius 2013” atstovė spaudai
Sonata Baliuckaitė:

Labai džiaugiuosi sunkiu ir sudėtingu darbu, nuveiktu per palyginti labai trumpą laiką. Ramiai ruoštis negalėjome, nes tik prieš kelis mėnesius paaiškėjo mugės finansavimas. Mugėje buvo akredituota žurnalistų iš Didžiosios Britanijos, Prancūzijos, Rusijos, Ukrainos, Vokietijos ir kitų šalių. Jų atsiliepimai pačiuose prestižiškiausiuose tinklalapiuose itin palankūs, jie visi pažymi puikią organizaciją, jaukią atmosferą, gerą atranką ir aukštą rodomo meno lygį. Manau, kad viskas pavyko gerai, tačiau tobulumui ribų, žinoma, nėra – buvo galima ir dar geriau. Mums patiems iš savęs bus ko pamokyti.

Mugę kasmet aplanko vis daugiau lankytojų, pastebima, kad vis daugiau apsilanko jaunimo, šeimų. Žodžiu, socialinis tinklas kasmet plečiasi, susidomėjimas menu didėja, o tai ir yra svarbiausias mūsų, mugės rengėjų, tikslas. Džiugina ir augantis meno kūrinių pardavimų skaičius, sparčiai besiplečiantys galerijų tarpusavio ryšiai, apskritai didėjanti šiuolaikinio meno rinka Lietuvoje. Mes stengiamės ne tik šviesti, tačiau ir aktyvinti meno rinką. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad išeivijos menininkai kasmet vis labiau populiareni, kasmet vis daugiau nuperkama jų darbų. Gerai perkamas Vytautas Kasiulis, Pranas Gailius. Vien galerija „Meno tiltas” pardavė 6 išeivijos menininkų sukurtus darbus. Gerai pirkto ir Viktoro Petravičiaus darbus, kuriuos pristatė „Pylimo galerija”, paklausūs buvo Romo Viesulo darbai. Mes, rengėjai, vi-

suomet laukiame išeivijoje kūrusių menininkų kūrybos.

Be to, vyko smagios mokomosios programos. Garsios menininkės Rūta Katiliūtė ir Jūratė Stauskaitė supažindino su savo tapybos technikomis, labai daug lankytojų pritraukė Vilniaus dailės akademijos fotografijos medijų katedros studentų rengti užsiėmimai, kuriuose buvo mokoma, kaip pačiam pasidirbti fotoaparata, kaip juo fotografuoti ar nusifotografuoti ir tą nuotrauką gauti. Vilniaus Gedimino technikos universitetas rodė, kaip galima kurti savo kambarių erdves, vaikams buvo rodoma, kaip lankstyti iš popieriaus, kaip tapyti. Tose salėse buvo labai judru, nuolat girdėjosi klegesys. Ir vaikai, ir suaugę čia turėjo ką veikti ir kur akis paganyti.

Mugės vadovė – **Diana Stomienė:**

Labai džiaugiamės, kad viskas puikiai pavyko. Tai jau ketvirtoji mugė, ir jaučiamės žengę dar vieną platų žingsnį į priekį. Tas žingsnis buvo labai rimtas ir solidus. Dabar jau galiu pasakyti kas buvo sunkiausia – tai, žinoma, finansavimo klausimai. Nors Lietuvoje visi valdžios atstovai labai garsiai kalba, jog kultūrinėms įstaigoms jie neva skiria labai didelę dėmesį, mes to kažkodėl niekaip nejaučiame ir lig šiol negauname jokio pastovaus finansavimo. Visada neramiai laukiame kalendorinių metų pradžios, kol vasario ar kovo mėnesį bus patvirtintas mūsų finansavimas. Niekada iš anksto nežinome, koks jis bus. Tai mums yra labai sunku, nes negalime nieko planuoti, negalime žinoti kokios apimties mugę galėsime surengti, ką galėsime,

o ko nebūsime pajėgūs padaryti. Todėl pasirengimui mums lieka tik trys mėnesiai. Sunku ir mums, ir galerijoms trūksta laiko pasiruošti.

Tačiau labai džiaugiamės turėdami aukščiausios lygos menininkų, nuostabią bendradarbių komanda.

Visame pasaulyje dalyvavimas meno mugėse nėra pigus malonumas, tačiau pas mus dalyvavimo mokestis yra galima sakyti simbolinis – 450 eurų ne galerininkų asociacijos nariams, (palyginus – Maskvos ar Vienos mugėse dalyvio mokestis yranuo 5 iki 20 tūkstančių eurų). Mugės dienomis galerijos stengiasi kuo daugiau parduoti, kad tas mokestis atsipirktų, kruopščiai apgalvoja programą, dėmesingai atrenka meno kūrinius. Yra dar ir kita priežastis dalyvauti – tai užmegzti naujų pažinčių, parodyti savo galeriją pasauliui, nes į tokius renginius suvažiuoja patys garsiausi kolekcininkai iš viso pasaulio, prekyautojai, muziejininkai.

Dalyvavimas mūsų mugėje taip pat nebūna nuostolingas. Tomis dienomis buvo parduota virš 100 meno kūrinių, ir pirkto ne vien užsieniečiai, bet ir lietuviai. Iš to galima spręsti, kad mūsų ekonomika atsigauja, kad žmonės gerai supranta, kad čia rodomi meno kūriniai yra pripažinti, solidūs ir rimti darbai, kad tai gera investicija. Be to, galerijos užmezga ryšius. Štai mūsų mugės dalyvių pakvietė į garsiąją Maskvos meno mugę labai geromis sąlygomis. Tokiu būdu atsiveria tarptautinės rinkos.

Jokia, net ir pati geriausia lietuviška galerija niekuomet nepritrauks 15 tūkstančių lankytojų. O mugės lankytojai pamato galeriją, susipažįsta, sužino, su kokiais menininkais ji bendradarbiauja.

Mes labai norime, kad mugėje būtų ir mokomieji renginiai, kad ateitų šeimos, kad pratintų prie meno vaikus, štai todėl mūsų mugės šūkis „Gyvenk su menu”.

Ketvirtą kartą vykusį šiuolaikinio meno mugę „ArtVilnius 2013” buvo ypač sėkminga – čia dalyvavę 50 meno galerijų iš 11 pasaulio šalių pardavė daugiau kaip 100 kūrinių beveik už pusę milijono litų. Dėl 40 darbų dar vyksta derybos. Didžiausio kolekcininkų dėmesio sulaukė ukrainiečių galerija „Tsekh”, kuri ir pernai galėjo pasigirti puikiais rezultatais. Galerijos pristatyto ukrainiečių dailininko Jevgen Petrov akvareles ir skulptūras pirkto kolekcininkai iš Latvijos ir Lietuvos. Buvo perkami darbai iš danų galerijos „NB”, italų galerijos „Ufofabric”, baltarusių galerijos Y. Galerijos iš Lietuvos taip pat džiaugėsi mugės rezultatais ir pastebėjo, kad perkamiausi – tapybos darbai, nors pirkto ir fotografijas bei skulptūras. Daugiausiai kūrinių pardavė galerijos „Menų tiltas”, „Klaipėdos galerija”, „Kristina Norvilaitė”. Pirkto Augustino Savicko, Virginijaus Viningo, Sauliaus Vaitiekūno, Mariaus Jonučio, Egidijaus Radvensko, Vilmanto Marcinkevičiaus, Mariaus Martisunnen, Rūtos Katiliūtės, Dailios Kasčiūnaitės, fotografų Artūro Valiaugos, Arūno Baltėno, jaunų menininkų Mykolo Saukos, Kristinos Norvilaitės, Kristinos Ališauskaitės, Eglės Ulčickaitės, klasikų – išeivijos dailininkų Prano Gailiaus, Vytauto Kasiulio, Viktoro Petravičiaus ir kitų kūrinius.

Geriausią menininką bei galeriją išrinko ir žiūrovai. Daugiausia balsų lankytojai atidavė Barborai Gediminaitėi, kurią pristatė Vilniaus dailės akademijos tekstilės galerija „ARTIFEX”. Mėgstamiausia žiūrovai pripažino Vytauto Didžiojo universiteto menų galeriją „101” iš Kauno, kuri rodė Renatos Vickevičiūtės instaliaciją „Sovietinė romantika”. Iš viso balsavo 7,000 lankytojų.

Ar nepasiilgote namie keptos duonos kvapo?

ANGELĖ KAVAKIENĖ

Prisiminus keliones į Vokietiją, atmintyje pirmiausiai iškyla rytmetinis vokiečių miestelis su savo ramiomis galvėmis, tyliai besišnekučiuojančios tvarkingos vokiečių ir visur tvyrantis nuostabus šviežios duonos kvapas. Matau, kaip į nedideles vietas kepyklėlės užaina pirkėjai nusipirkti šviežios duonos kepalėlį ar minkštą bandelę.

Duona – tradicinis patiekalas, kurį dar visai neseniai kepdavo šeiminkės kiekvienoje troboje. Ilgainiui daugelis mūsų užmiršo duonos kepimą ir mieliau leidžia valandas aptarinėdami, kuri kepykla kepa geresnę, o kuri prastesnę duoną, kur galima nusipirkti šviežiausios, o kur ji būna jau beveik suragėjusi. Duonos kepimui nebeturime laiko.

Kad sutaupytų šeiminkėms laiko, kai kurių šalių kepyklos pradėjo siūlyti savo pirkėjams – parduotuvėms ar tiesiogiai – pusiau iškeptą duoną. Ją užšaldytą galima parsinešti namo, atšildyti ir patiems išsikepti. Tokia duona tapo labai populiari kai kuriuose Čikagos rajonuose, ypač kur gyvena daugiau europiečių – vokiečių, prancūzų, italų ar graikų. Kartais, vėluodami atvežti jos į parduotuves, susilaukdavome vadybininkų skambučių, o atvažiavę matydavome tvarkingai eilutėje belaukiančias pirkėjas.

Nusivyliau, kad tokia pusiau kepta duona nesusilaukė pasisekimo tuose priemiesčiuose, kur gyvena daugiau lietuvių, rusų ar lenkų, juo labiau – amerikiečių. „Mažai kas benori namuose kepti duoną, – aiškino šias etnines grupes aptarnaujančių parduotuvių vadybininkai, – o ir kam kepti, jei šiandien bet kur gali nusipirkti bet kokios duonos.”

Man patinka, kai iš ryto namuose sklinda kepamos duonos kvapas. Tam nereikia daug pastangų ar laiko: vakare iš šaldytuvo išimu užšaldytą duo-

nos kepaliuką, kad per naktį duona kiek atšiltų ir pakitų, o atsikėlusį įkišu kepaliuką į 350 – 400 F karštumo orkaitę ir po 15–20 minučių galiu šeimynykščius pavaišinti šviežia, kvapia, su traškia plutele duona. Nereikia nė kepyklos!

Kai kurios kepyklos jau irgi pamėgo tokį europietiškos duonos pusgaminį – mielai perka užšaldytą ir nebaigtą kepti duoną, baigia ją kepti savo kepyklose ir parduoda kaip pačių iškeptą gaminį.

„Seniau maniau, kad sunku namie išsikepti tikrai skanią lietuvišką duoną, – pasakoja viena iš duonos pirkėjų Irena, – tačiau pasirodo, kad tai padaryti galima labai greitai ir be jokių ypatingų pastangų. Aš taip pat pastebėjau, kad šioji ilgiau išlieka šviežia nei pirktinė”.

Vieni pirmųjų duonos pusfabrikačius pradėjo siūlyti vokiečiai. Netrukus tokią duoną pradėjo siūlyti ir natūraliais gaminiais garsėjanti „Biržų duonos” kepykla. Šiuo metu į Ameriką ji jau eksportuoja dviejų rūšių duonos pusgaminius –

„Palangos” ir „Pirklių” duonas, kurias į parduotuves pristato „Food Depot International” bendrovė. Kepyklos vadybininkai labai nustebė, kai papasakojome, kad lietuvės Amerikoje neberanda penkiolikos minučių šviežiai duonai namuose išsikepti. „Reikia tik mėgti patį procesą, nes pusiau keptos duonos kepimas nėra joks vargas,” – stebisi „Biržų duonos” atstovas Giedrius Kasperiušas.

Daugelis namuose duoną pradėjusių kepti lietuvių tvirtina, kad tokia duona sveikesnė nei seniau kepta ir išigyta parduotuvėje. Tačiau ar tai tiesa? Sveikatos specialistai nelinkę tvirtinti, kad gera tik naminė duona. Viskas priklauso nuo sudedamųjų gaminių dalių. „Biržų duonos” kepykla savo gaminiuose naudoja tik geriausius produktus. Išsikepkite ir tikrai nenusivilsite. Jūsų šeima yra verta tikros šviežios lietuviškos duonos!

Neškime ramybę

Atkelta iš 8 psl.

Pasilikime ramūs, kai nesuprantame, kodėl taip ilgai niekas negerėja. Pasitikime, nes Dievas viską tvarko taip, kad išsipildytų mūsų svajonė.

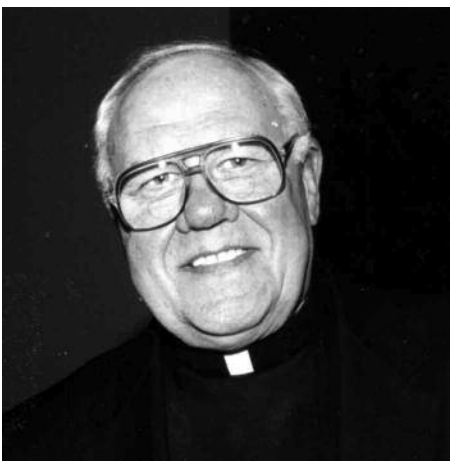
Gyvenu labai laimingą ir palaimintą gyvenimą. Kartais mąstau, ką gyvenime padariau neteisingai. Viena iš didžiausių klaidų buvo nerimas ir liūdesys, kai patyriau nesėkmes ir nemačiau gerų pokyčių. Turėjau labiau pasitikėti Dievu sunkiose situacijose. Dažnai nerimaudavau dėl dalykų, kurių negalėjau pakeisti. Dabar žvelgiu į ateitį. Turiu keletą labai didelių projektų. Dar nematau, kaip jie taps tikrove. Esu ramus. Noriu ir toliau ugdyti pasitikėjimą Dievo galia ir gerumu.

Kai sudėtingi santykiai darbe ar šeimoje, atraskime tai, kas gera toje

situacijoje. Gėrėkimės kiekviena gražia akimirka. Kiekvienoje nemalonoje situacijoje lengviau išgyventi tuomet, kai esame ramūs, kai nieko nekaltiname, kai parodome gerumą kitiems. Jei taip mąstome ir elgiamės, Dievas viską paslaptinai keičia. Jis ugdo mus ir ruošia mums naujus laimėjimus. Jei pasiliecame ramūs, mes tampame stipresni, ištvermingesni. Tuomet mes einame Dievo keliu, vykdomė jo valią. Jis dovanoja mums naujų galimybių. Jis kelia mus į aukštesnį lygmenį. Mes nugalime visas kliūtis, pasiekiame visas mums dovanotas svajones.

Rytis Girkšnys, SJ – Vilniaus Šv. Kazimiero bažnyčios rektorius

Bernardinai.lt

A † A Kun. Prelatas JOHN A. KUZINSKAS

Mirė 2013 m. liepos 4 d., ketvirtadienį, sulaukęs 87 metų, Loyola University Medical Center, Maywood po sunkios, bet drąsios kovos pasveikti po širdies operacijos.

Jis buvo nepaprastas žmogus ir pavyzdingas kunigas, kurio gyvenimą apibrėžė sunkus darbas, tvirtas tikėjimas ir atsidavimas Dievui, meilė šeimai ir draugams, gilus domėjimasis tais, kuriems jis laikė pamaldas. Dėl savo užkrečiančios šypsenos, užjaučiančios širdies ir kilnios prigimties jis tapo mylimas ne tik šeimos, bet ir nesuskaičiuojamų kitų, kurie jį labai mylėjo ir jo labai pasiges.

Prel. Kuzinskas gimė 1926 m. birželio 3 d. Waukegan, a. a. John ir a. a. Anelės (Masilionis) Kuzinskių šeimoje.

Baigė St. Bartholomew Grade School, Quigley Seminary North in Chicago, St. Mary of the Lake Seminary, Mundelein.

1952 m. išventintas į kunigus ir kaip vikaras buvo paskirtas į St. Thomas the Apostle, St. George ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčias Čikagoje.

1973 m. grįžo dirbti klebonu į Waukegan, į savo vaikystės bažnyčią St. Bartholomew. Nuo 1988 m. kunigavo Our Lady of Victory, Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčiose Čikagoje, iki 1997 m. kol išėjo į pensiją. Tais pačiais metais tapo Holy Family Villa, Palos Park, kapelionu iki pat savo mirties, tuo pačiu metu jis grįžo ir į Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią administratoriumi, kur dirbo nuo 2001 m. iki 2004 m.

2005 m. prelatas Kuzinskas Francis Cardinal George buvo apdovanotas prestižine Cure d’Ars. 2010 m. Popiežiaus Benedict XVI buvo pakeltas į prelatus. Daug kartų keliavo į Lietuvą ir Lietuvos Prekybų Rūmai 1991 m. jam suteikė Metų Žmogaus titulą. Buvo BALF’o direktorius, Holy Family Villa tarybos pirmininkas, Čikagos diecezijos labdarių skyriaus direktorius, Metropolitan Tribunal patarėjas, pagalbinių vikaras, išėjusiems į pensiją kunigams, postulatorius Motinos Marijos Kaupaitės beatifikacijos byloje.

1966 m. buvo pakviestas į Washington, DC Baltuosius rūmus sutuokti prezidento Lyndon Johnson’s dukterį Luci su Patrick Nugent.

Prel. Kuzinskas mėgo golfą, White Sox, sodą ir poilsį savo namuose, Arizonoje, mylėjo žmones.

Nuliūdę liko: seserys Bernice (Al) Machak ir Aldona (Harvey) Wright, dukterėčios Peggy Machak ir Joan (Scott) Rexroat; Amanda Machak, sūnėnai John (Liz) Machak, Bob (Kathy) Machak, Richard Machak, Joseph Wright, Michael (Heather) Wright; John (Elizabeth Machak, Kevin Machak, Michael Machak, Ryan Rexroat ir Aidan Wright.

Velionis bus pašarvotas ketvirtadienį, liepos 11 d. nuo 2 val. p. p. iki 8 val. v. Holy Family Villa koplyčioje, 12220 S. Will-Cook Rd., Palos Park, IL ir penktadienį, liepos 12 d. nuo 8:30 val. r. iki 10:30 val. r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, 6812 S. Washtenaw, Chicago, IL, kurioje 10:30 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių a. a. prel. Kuzinskas bus palaidotas Ascension Cemetery 1920 Buckley Rd. Libertyville.

Nuoširdžiai kviečiame gimines ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Vietoje gėlių aukoti Holy Family Villa, 12220 S. Will-Cook Rd., Palos Park, IL 60464; Nativity BVM, 6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629; Sisters of St. Casimir, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL 60629; Friends of Ann Kiley Center, 1401 S. Dugdale Rd., Waukegan, IL 60085.

Nuliūdę artimieji

Petkus & Son Funeral Directors in charge of arrangements. 800-994-7600 or www.petkusfuneralhomes.com

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **JAV LB Lemont apylinkės Socialinių** reikalų skyrius trečiadienį, liepos 10 d., 1 val. p. p. kviečia visus į PLC skaityklą, kur bus rodomas filmas „Eišiš-kės“ iš ciklo „Mūsų miesteliai“.

■ **Dariaus ir Girėno skrydžio 80 metų** sukakties minėjime liepos 14 d. Čikagoje meninę programą atliks „Vilties“ teatras, inscenuodamas lakūnų išleis-tuves Čikagoje 1933 m. Minėjimo iš-kilmės prasidės 9:45 val. r. prie Da-riaus ir Girėno paminklo, Marquette Park, po to – eisena su vėliavomis į Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kur 11 val. r. bus aukojamos šv. Mišios. 12:30 val. p. p. minėjimas ir iškilmingi pietūs parapijos salėje. Bilietų kaina – 20 dol. asmeniui. Vietas galima užsi-sakyti Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos raštinėje tel. 773-776-4600. Minėjimą ruošia Amerikos Lietuvių Ta-ryba ir Čikagos lietuvių organizacijos.

■ **S. Dariaus ir S. Girėno transatlanti-**nio skrydžio 80 metų minėjimas Be-verly Shores, IN vyks liepos 21 dieną, 2 val. p. p., „Lituanica“ parke. Po to iš-kilmės tėsīs muziejuje. 1 val. p. p. Šv. Onos bažnyčioje bus atnašaujamos šv. Mišios lietuvių kalba.

Liepos 4 d. Verkių parke, Vilniuje įvyko JAV Nepriklausomybės dienos minėjimas.

Renginio dalyviai buvo labai patenkinti, kad pasitaikė graži diena. Verkių aplinka taip pat nenuvylė.

Dalyvių susirinko gausiai. Dalyvavo JAV ambasados darbuotojai, Lietuvos Krašto apsaugos ministras Juozas Oleka, PLB pirmininkė Danguolė Navickienė, Seimo nariai. Bendrauta ne tik lietuvių, bet ir anglų kalba.

Jono Česnavičiaus nuotr.

■ **Rugpjūčio 24 d. Pasaulio lietuvių** centre vyks (14711 127th St., Le-mont, IL 60439) organizacijos The Na-tional Lithuanian American Hall of Fam (NLAHF) iškilminga vakarienė, kurioje dalyvaus žymūs lietuviai. Pradžią 6:30 val. v. Bilietus galite įsigyti „Kuni-gaikščių užieigoje“; „Lithuania Plaza Bakery“. Tel. pasiteirauti: 708-599-9866.

■ **Rugpjūčio 24 d., šeštadienį, 12** val. p. p. JAV LB Waukegan-Lake County apylinkė visus maloniai kviečia į Vasaros palydų šventę „Fourth Lake Resort“ (36670 N. Corona Dr., Lake Villa, IL). Tel. pasiteirauti: 847-855-5294.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Rugpjūčio 18–25 dienomis Neringo-**je vyks stovykla „Meno8Dienos“. Dau-giau informacijos ir registracijos anke-tas rasite Neringos svetainėje: www.neringa.org, o iškilus klausimams, pra-šome kreiptis į Danguolę Kuolienę el. paštu: danguole@kuolas.com arba tel. 781-383-6081.

Jono Suprinaičio nuotr.

Washington lietuviai giedojo Lietuvos himną

Liepos 6 d. JAV sostinės Washington centre prieš istorinį Kapitolijaus, kuriame jau du šimtus metų yra įsikūręs Jungtinių Amerikos Valstijų Kongresas, pastatą kelios dešimtys lietuvių bendruomenės ir LR ambasados Washington atstovų susibūrė paminėti Valstybės dieną ir ta proga, solidarizuojantis su tautiečiais visame pasaulyje, sugiedojo Lietuvos valstybinį himną. Pasak LR ambasadoriaus, JAV Žygimanto Pavilionio, vieta prie Kapitolijaus pasirinkta ne atsitiktinai, nes šis didingas pastatas daugeliui lietuvių siejasi su mūsų laisvės ir valstybingumo istorija, kurios dalimi yra ir įvairiais laikais čia dirbę daugelis iškilių JAV tautos atstovų – nuoširdžių Lietuvos draugų ir interesų gynėjų.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Himną giedojo lemontiečiai

Liepos 6 d. būrelis žmonių – nuo vaikų iki garbingo amžiaus senjorų – Lemont Kryžiaus kalnelyje su visa Lietuva giedojo Lietuvos himną kartu. Lietuviai – vienintelė tauta, kuri vienu metu visame pasaulyje gieda savo valstybės himną. Tą tradiciją pradėjo aplink pasaulį plaukę akcijos „Tūkstantmečio odisėja“ dalyviai. Prieš himno giedojimą JAV LB Lemont apylinkės pirmininkė Violeta Valaitytė susirinkusiems trumpai priminė Mindaugo karūnavimo datas. Popiežiaus leidimu Mindaugas buvo vainikuotas Lietuvos karaliumi 1253 metų liepos 6 d. Tai buvo milžiniškas Lietuvos valstybės laimėjimas, nes tuomet popiežius įkūrė tiesiogiai Šventajam Sostui pavaldžią Lietuvos vyskupiją, o pirmasis Lietuvos vyskupas Kristijonas net išrūpino teisę įsteigti aukštąją mokyklą. Liepos 6-oji – pirmojo suvienytos Lietuvos valdovo, kunigaikščio Mindaugo vainikavimo karaliumi šventė – Valstybės diena.

Čikagos lietuviai vieningai giedojo Lietuvos himną

Liepos 6 d., Lietuvos Valstybės – kara-liaus Mindaugo karūnavimo – dieną Čikagos lietuviai dalyvavo sumanyje „Tautiška giesmė aplink pasaulį“ ir kartu su Lietuva giedojo valstybinį himną.

LR Generalinis konsulas Čikagoje ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapija su-būrė tautiečius prie bažnyčios Marquette Park. Su Valstybės diena susirinkusius svei-kinęs generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas sakė: „Karalius Mindaugas į Lie-tuvos istoriją įrašytas kaip Baltų žemių ir gen-čių vienytojas, sukūręs Lietuvos Valstybę. Švęsdami Valstybės dieną prisiimkime kiekvienas sau asmeniškai įsipareigojimą būti vieningesniais, labiau padėti vienas kitam, kiekvienas atskirai ir visi kartu, kur šiame pa-saulyje bebūtume, po truputį lipdyti ir kurti, kurti ir lipdyti mūsų Valstybę. Valstybė – tai mes, todėl jei visi kartu, palaikydami vienas kitą, būsime stiprūs, tuomet ir mūsų Vals-

Jono Kuprio nuotr.

tybė bus stipri. Sveikinu Jus su Valstybės diena, su laisvos ir vėl ga-lingos Lietuvos diena“. Kunigas Jaunius Kelpšas pasidžiaugė tęsiama prasminga tradicija ir pakvietė visus dainuoti ir kitų lietuviškų dainų.

Sugiedojus himną šventės dalyviai rinkosi parapijos salėje, kur

vaišinosi generalinio konsulato Čikagoje dovanotu šakočiu, klausė muziko Algimanto Barnišio atliekamų dainų, šoko, bendravo.

LR generalinio konsulato Čikagoje informacija